

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ АВІАЦІЙНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ НАЗЕМНИХ СПОРУД І АЕРОДРОМІВ
КАФЕДРА АЕРОКОСМІЧНОЇ ГЕОДЕЗІЇ ТА ЗЕМЛЕУСТРОЮ

ДОПУСТИТИ ДО ЗАХИСТУ

Завідувач випускової кафедри

_____ Юрій ВЕЛИКОДСЬКИЙ

«__» _____ 2023 р.

ДИПЛОМНА РОБОТА
(ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА)
ВИПУСКНИКА ОСВІТНЬОГО СТУПЕНЯ БАКАЛАВР
ЗА СПЕЦІАЛЬНІСТЮ 193 «ГЕОДЕЗІЯ ТА ЗЕМЛЕУСТРІЙ»

Тема: «Ефективна територіальна організація у контексті екополітики та курсу «озеленення» на прикладі міста Києва»

Виконавець: студент групи 410 Б Гох Марина Михайлівна _____

Керівник: PhD, доцент Скрипник Лілія Русланівна _____

Нормоконтролер: к.е.н., доцент Стецюк Михайло Петрович _____

КИЇВ 2023

НАЦІОНАЛЬНИЙ АВІАЦІЙНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Факультет наземних споруд і аеродромів

Кафедра аерокосмічної геодезії та землеустрою

Спеціальність 193 «Геодезія та землеустрій»

Освітньо-професійна програма «Землеустрій та кадастр»

ЗАТВЕРДЖУЮ

Завідувача випускової кафедри

_____ **Юрій ВЕЛИКОДСЬКИЙ**

« ____ » _____ 2023 р.

ЗАВДАННЯ

на виконання дипломної роботи

Гох Марині Михайлівні

1. Тема роботи: «Ефективна територіальна організація у контексті екополітики та курсу «озеленення» на прикладі міста Києва», затверджена наказом ректора від 10.05.2023 року № 677/ст.
2. Термін виконання роботи: з 29 травня 2023 р. по 25 червня 2023 р.
3. Вихідні дані роботи: нормативно-правова база України у сфері регулювання земельних відносин в Україні: Конституція України, закони України, законодавча та нормативно-правова база; інтернет сайти, наукові праці вітчизняних і зарубіжних учених з питань управління земельними ресурсами, містобудування та планування розміщення зелених насаджень.
4. Зміст пояснювальної записки. У першому розділі розглянуто теоретико-методологічні основи ефективної територіальної організації населених пунктів. В другому розділі описано політичні трансформації щодо зеленого зростання міста в контексті раціонального землекористування. У третьому розділі обґрунтовано практичні аспекти щодо озеленення та збільшення площі зелених насаджень у місті Києві.
5. Перелік обов'язкового ілюстративного матеріалу: 5 таблиць, 11 рисунків.

6. Календарний план-графік

№ з / п	Завдання	Термін виконання	Підпис керівника
1 .	Отримання завдання на дипломну роботу	29.05.2023	
2 .	Пошук та опрацювання літературних джерел по темі дипломної роботи	30.05.2023 - 06.06.2023	
3 .	Написання вступу та 1 розділу дипломної роботи	04.06.2023 - 06.06.2023	
4 .	Написання 2 та 3 розділів дипломної роботи	07.06.2023 - 11.06.2023	
7 .	Оформлення пояснювальної записки, підготовка роздаткового матеріалу та презентації до захисту дипломної роботи	12.06.2023 - 17.06.2023	

Дата видачі завдання: «29» травня 2023 р.

Керівник дипломної роботи: _____ Скрипник Л.Р.

Завдання прийняв до виконання: _____ Гох М.М

.

РЕФЕРАТ

Дипломна робота на тему: «Ефективна територіальна організація у контексті екополітики та курсу «озеленення»: 84 сторінки, 11 рисунків, 5 таблиці, 40 літературних джерел.

Об'єкт дослідження є територіальна організація міста в контексті екологічної політики та програми «озеленення».

Предмет дослідження є вивчення практичних та теоретичних аспектів з питання ефективного використання територій міста у контексті екополітики.

Мета роботи: розглянути теоретичні та практичні засад щодо територіальної організація у контексті екополітики у населених пунктах та розробка практичних рекомендацій для покращення стану озеленення та забезпечення сталого розвитку у місті Київ.

Методи дослідження: аналітичний (для аналізу законодавчих актів та наукової літератури), логіко-аналітичний (для аналізу та систематизації отриманої інформації), візуалізація даних (для візуалізації даних), картографічний (візуалізації географічних даних з використанням карт, планів, мап та інших графічних зображень), статистичний (вивчення стану об'єктів), моделювання (створення можливих варіантів розвитку).

ЕФЕКТИВНА ТЕРИТОРІАЛЬНА ОРГАНІЗАЦІЯ, МІСТОБУДУВАННЯ,
GREEN DEAL, ОЗЕЛЕНЕННЯ, ЕКОПОЛІТИКА, СТАЛИЙ РОЗВИТОК,
ЗЕЛЕНІ НАСАДЖЕННЯ, ЗЕМЕЛЬНІ ВІДНОСИНИ

ЗМІСТ

ВСТУП	6
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ ЕФЕКТИВНОЇ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ НАСЕЛЕНИХ ПУНКТІВ	8
1.1. Правові аспекти регулювання ефективної територіальної організації сучасного міста.....	8
1.2. Проблемні питання використання земель населення пунктів з урахуванням сучасних тенденцій «Зелена політика».	15
1.3. Сучасні європейські тенденції – Green Deal: досвід та перспективи розвитку.....	20
РОЗДІЛ 2. ПОЛІТИЧНІ ТРАНСФОРМАЦІЇ ЩОДО ЗЕЛЕНОГО ЗРОСТАННЯ МІСТА В КОНТЕКСТІ РАЦІОНАЛЬНОГО ЗЕМЛЕКОРИСТУВАННЯ.....	26
2.1. Принципи оцінки рівня озеленення території в межах населеного пункту.....	26
2.2. Прогнозування та планування збільшення площі зелених насаджень при територіальній організації міста.....	33
2.3. Досягнення України в контексті курсу «Green Deal»: реалізація програми «Зелена країна».	40
РОЗДІЛ 3. ОБҐРУНТУВАННЯ ПРАКТИЧНИХ АСПЕКТІВ ЩОДО ОЗЕЛЕНЕННЯ ТА ЗБІЛЬШЕННЯ ПЛОЩІ ЗЕЛЕНИХ НАСАДЖЕНЬ У МІСТІ КИЄВІ.....	45
3.1. Оцінка рівня озеленення в місті Київ.....	45
3.2. Особливості узгодження землепорядної та містобудівної документації під час розробки проектів по утриманню зелених насаджень.	51
3.3. Планування та просторовий розвиток як інструмент ефективного розміщення зелених насаджень на прикладі міста Києва.....	56
ВИСНОВОК.....	60
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	63
ДОДАТКИ.....	68

ВСТУП

Актуальність. Зростаюча урбанізація та зміна клімату є двома серйозними проблемами, які ставлять під загрозу екологічний баланс та добробут населення. Будівлі займають місця, які раніше належали зеленим насадженням.

Тому, ефективна територіальна організація, особливо в контексті екополітики та курсу «озеленення», стає надзвичайно актуальною. Вона допоможе забезпечити збалансований розвиток населених пунктів, збереження та відновлення зелених просторів, покращення якості повітря та води, збереження біорізноманіття, а також забезпечення зон відпочинку та активного відпочинку для мешканців. Розробка ефективних методів та стратегій організації зелених зон на прикладі міста Києва може слугувати прикладом для інших міст та сприяти їх сталому розвитку.

Мета роботи: розглянути теоретичні та практичні засад щодо територіальної організації у контексті екополітики у населених пунктах та розробка практичних рекомендацій для покращення стану озеленення та забезпечення сталого розвитку у місті Київ.

Для досягнення вказаної мети поставлені наступні завдання:

1. проаналізувати законодавчу та нормативно-правову базу України з питання ефективної територіальної організації сучасного міст;
2. дослідити концептуальні основи екополітики та важливість розробки ефективних територіальних організацій з огляду на зелені насадження у містах;
3. розглянути методи та особливості проведення оцінки рівня озеленення населених пунктів;
4. дослідити поточний стан зелених насаджень у місті Києві, включаючи існуючі парки, сквери, сади та інші зелені зони;
5. розробити рекомендації щодо ефективної територіальної організації зелених насаджень у місті Києві, враховуючи принципи екополітики та досвід проведення курсу «озеленення».

Предмет дослідження є вивчення практичних та теоретичних аспектів з питання ефективного використання територій міста у контексті екополітики.

Об'єктом дослідження дипломної роботи є територіальна організація міста в контексті екологічної політики та програми «озеленення».

Методи дослідження: аналітичний (для аналізу законодавчих актів та наукової літератури), логіко-аналітичний (для аналізу та систематизації отриманої інформації), візуалізація даних (для візуалізації даних), картографічний (візуалізації географічних даних з використанням карт, планів, мап та інших графічних зображень), статистичний (вивчення стану об'єктів), моделювання (створення можливих варіантів розвитку).

Практичне значення отриманих результатів. Отримані результати можуть бути використані для розробки нових планів розвитку міста та внесення змін до існуючих з урахуванням принципів екополітики, що дозволить зменшити негативний вплив урбанізаційних процесів на навколишнє середовище та підвищити екологічну безпеку міста.

Результати бакалаврської роботи представлені на XXIII Міжнародній науково-практичній конференції здобувачів вищої освіти і молодих учених «Політ - 2023. Сучасні проблеми науки» , та на VIII Міжнародній науково-практичній конференції «Сучасні технології землеустрою, кадастру та управління земельними ресурсами»

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ ЕФЕКТИВНОЇ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ НАСЕЛЕНИХ ПУНКТІВ

1.1. Правові аспекти регулювання ефективної територіальної організації сучасного міста

Територіальна організація міста – це комплексна система планування, розвитку та управління територією міста з метою досягнення оптимального використання ресурсів, створення комфортного та функціонального середовища для мешканців та розвитку міського простору в злагоді з вимогами сталого розвитку. Ця концепція охоплює розташування та планування забудови, розвиток промислової інфраструктури, організацію зелених та відкритих просторів, зонування територій, охорону природних ресурсів та забезпечення високої якості життя мешканців та враховує різні фактори, такі як демографічні тенденції, економічні потреби, екологічні проблеми, культурні цінності та історичну спадщину.

Основні цілі такої організації включають:

- забезпечення гармонійного, сталого та збалансованого розвитку міського простору з урахуванням таких аспектів: соціальні, економічні, екологічні та культурні;
- оптимальне використання земельних ресурсів, раціональне планування та розташування інфраструктури, а також забезпечення належного рівня зелених зон та відкритих просторів;
- створення привабливого та естетичного образу міста, збереження культурної спадщини та історичних цінностей;
- врахування потреб та інтересів мешканців, що сприяє соціальній взаємодії, створює комфортні умови для проживання, роботи та відпочинку.

В рамках ефективної територіальної організації міста можуть проводитись різноманітні заходи (рис. 1.1).

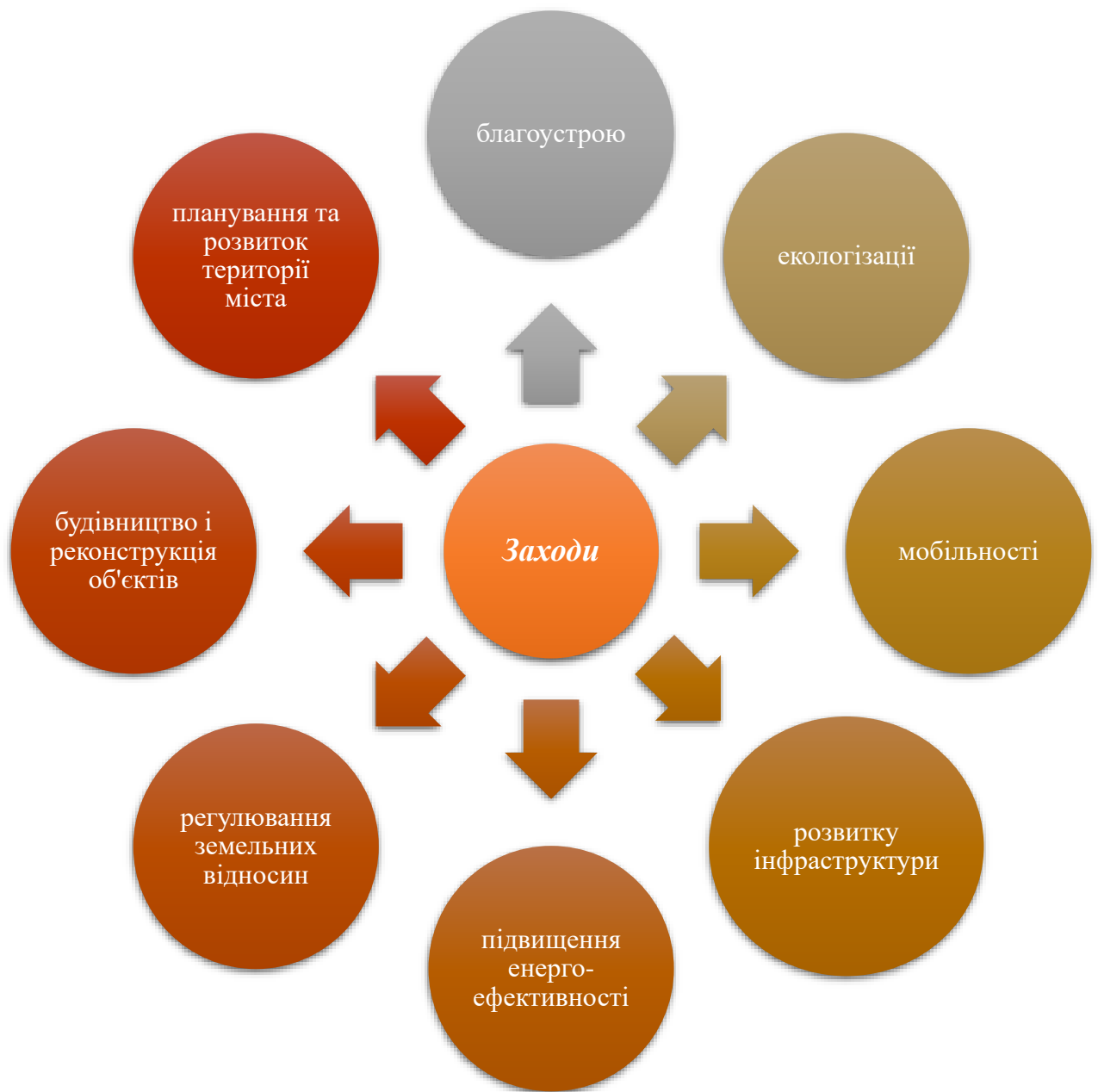

Рис. 1.1. Заходи, які можуть проводитися в рамках ефективної територіальної організації міста

Держава грає важливу роль у забезпеченні ефективної територіальної організації міст та його гармонійного розвитку. Вона визначає загальні принципи розвитку територій, процедуру та вимоги до планування, контролює виконання та реалізацію запроваджених заходів та проектів.

Держава використовує різні рівні документації для регулювання використання земельних ресурсів для містобудівних потреб (табл. 1.1). Такий

розподіл дозволяє забезпечити єдність та координацію у плануванні територій, зберігаючи при цьому можливість урахувати потреби та специфіку різних населених пунктів.

Таблиця 1.1

Рівні документації для регулювання використання земельних ресурсів для містобудівних потреб

Вид документація	Характеристика
Державна	На державному рівні документація повинна регулювати використання земель та будівництва об'єктів інфраструктури в межах всієї держави. Це можуть бути закони та інші нормативно-правові акти, державні стандарти та норми, державні цільові програми.
Регіональна	На регіональному рівні документація з містобудування має визначати стратегії розвитку, заходи щодо її реалізації на обласному рівні. Така документація зазвичай містить загальні вимоги до забудови, охорони навколишнього середовища, розміщення різних об'єктів інфраструктури. Крім того, може включати конкретні плани розвитку території, забудови нових районів або реконструкції вже наявних будівель.
Місцева	Місцева документація включає в себе плани містобудування територіальних громад, які розробляються на основі державної та регіональної документації. Наприклад, генеральний план міста або селища, який розробляється з метою вирішення конкретної проблеми: відведення земельної ділянки для будівництва, мережі інженерного забезпечення, зелені зони, місця відпочинку, обмеження та обтяження при використанні землею.

Основний нормативно-правовий документ, що регулює земельні відносини відповідно до Конституції України, є Земельний кодекс України, який був прийнятий у 2001 році, і містить інформацію щодо прав і обов'язків землекористувачів та землевласників. Положення кодексу регулюють порядок

використання, охорони та регулювання земельних відносин в Україні та визначає правила переходу прав на землю, здійснення земельних операцій та земельного контролю. При цьому визначається механізми вирішення спорів, пов'язаних з землею, та встановлення відповідальності за порушення законодавства.

Земельне законодавство також включає Закон України «Про землеустрій», який був прийнятий у 1998 році, і визначає правові та організаційні засади здійснення землеустрою, як важливого інструменту територіальної організації міст [9].

Закон України «Про землеустрій» визначає основні принципи та процедури здійснення землеустрою, включаючи землевпорядні роботи, кадастровий облік, оцінку земель, формування земельних ділянок та їх розподіл, регулювання земельних відносин тощо. Цей закон забезпечує системність, прозорість та відповідність процедур землеустрою вимогам законодавства.

Закон України «Про основи містобудування» – один з основних документів, які регулюють містобудівну діяльність в Україні. Він був прийнятий у 1992 році і містить положення про планування і забудову територій, включаючи принципи формування громадських просторів, зон відпочинку та зелених насаджень, розвитку інфраструктури, а також екологічні аспекти розбудови міст. Крім того, закон визначає права та обов'язки органів місцевого самоврядування, архітекторів, забудовників та інших учасників процесу містобудування [11].

Окрім цього існує є низка законів, які регулюють раціональне використання земельних ресурсів, правові основи збереження природного середовища, зокрема забезпечення охорони зелених зон, лісів, парків, заповідників та інших природних екосистем. До них можна віднести Закони України «Про охорону навколишнього природного середовища», «Про охорону земель», «Про благоустрій населених пунктів».

Ці закони також регулюють питання забезпечення належного благоустрою територій, яке стосується утримання будинків та прибудинкових територій,

догляду за зеленими насадженнями, організації системи водовідведення та очищення води, збирання та переробки відходів, регулювання транспортного руху та відповідальності за порушення екологічного законодавства та встановлює механізми здійснення контролю за дотриманням природоохоронних вимог при реалізації будівельних та інфраструктурних проектів на території міст.

Державні будівельні норми (ДБН) – нормативно-правова документація, яка встановлює вимоги до проектування, будівництва та експлуатації будівель і споруд, зокрема щодо зонування території, планування та архітектурного оформлення будівель, конструкцій та матеріалів, що використовуються під час будівництва, систем енергозабезпечення, водопостачання та водовідведення, систем вентиляції та кондиціонування повітря, пожежної безпеки тощо, забезпечуючи безпеку людей та охорону навколишнього середовища.

Україна здійснює постійну роботу з оновлення та удосконалення ДБН з метою адаптації до міжнародних стандартів та сучасних вимог, зокрема у галузі забезпечення енергоефективності та екологічної безпеки. Для цього використовуються науково-дослідні розробки та кращі практики у світі.

Містобудівні умови та обмеження – це правила та вимоги, що встановлюються місцевими органами влади для регулювання та розвитку території в межах міста чи селища. Вони містять вимоги щодо зонування території міста, максимальної висоти будівель, дозвільних процедур для будівництва, обмежень на розміщення промислових об'єктів та інших потенційно небезпечних джерел забруднення, збереження історичних та культурних цінностей, охорони зелених зон, парків, лісів та інших природних екосистем, які знаходяться на території міста. Також в них враховуються умови та обмеження в будівництві, які включають такі показники, як граничну висоту будівель, густоту забудови, відстані між будівлями та інші параметри, які повинні бути враховані при плануванні та забудові території.

За порушення містобудівних умов та обмежень передбачені штрафні санкції та адміністративна відповідальність.

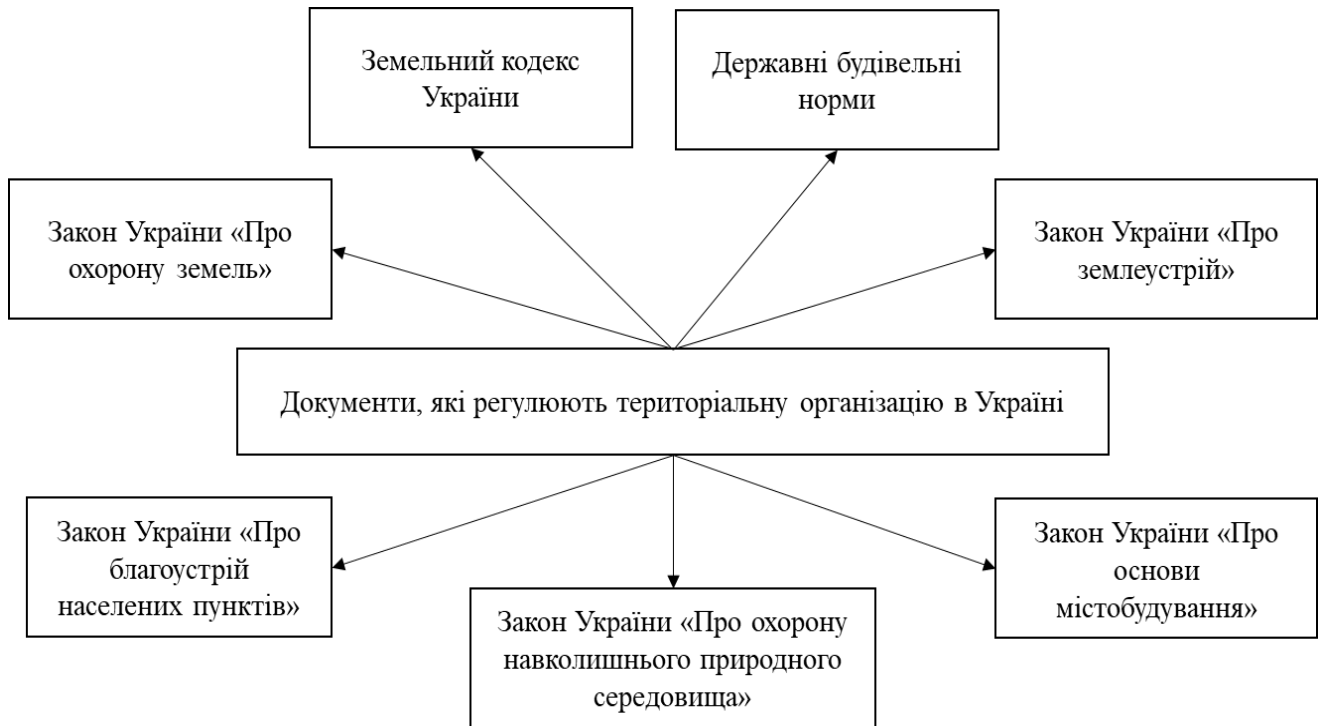

Рис. 1.2. Основні документи, які регулюють територіальну організацію міст в Україні.

Окрім того, існують різні програми та проекти, які спрямовані на покращення територіальної організації міст. Наразі в Україні активно втілюється Smart City – це концепція розвитку міст, яка базується на використанні сучасних технологій для покращення якості життя мешканців, підвищення ефективності управління та зниження витрат ресурсів. У рамках цього проекту розробляються та впроваджуються різноманітні інновації, які охоплюють такі галузі, як транспорт, енергетика, водопостачання та водовідведення, охорона здоров'я, освіта, культура, громадська безпека та багато інших.

Київ Цифровий – це додаток, розроблений в рамках Smart City, який надає широкий спектр функцій та сервісів для мешканців Києва, зокрема [21]:

- надання інформації про розклади руху громадського транспорту, відстежувати рух транспорту у режимі реального часу та планувати свої поїздки;
 - знаходить вільні місця для паркування, їх тарифи та час роботи
- Користувачі можуть також сплачувати за паркування через додаток.

- інформує про культурні події, спортивні заходи, виставки, концерти та інші події, що відбуваються в місті;
- надає доступ до різних громадських сервісів, таких як онлайн-петиції, запис до лікаря, електронні закупівлі та інші;
- надсилати сповіщення користувачам щодо важливих оголошень, змін у графіку руху транспорту, аварійних ситуацій та іншої актуальної інформації;
- оплачувати різноманітні послуги, включаючи проїзд в транспорті та комунальні послуги;
- офлайн-доступ до «Мапи укриттів».

Цей додаток користуватися міськими сервісами сприяє ручності та інформованості мешканців Києва, допомагає покращити мобільність, ефективність використання ресурсів та сприяє активному участі громадян у міському житті. Додаток доступний для завантаження на платформах Android та iOS.

Окрім цього в Україні діє програма «Зелене місто» є важливим інструментом забезпечення екологічної стійкості міст і має на меті покращення якості життя населення. Основними завданнями цієї програми є: створення нових зелених зон, парків, скверів та громадських садів; покращення якості повітря за рахунок зменшення викидів CO₂; покращення екологічної ситуації в містах та створення комфортних умов для мешканців; реалізація проектів зеленого будівництва, які передбачають встановлення систем енергозбереження та використання альтернативних джерел енергії. Реалізація проходить на різних рівнях: від державного до місцевого. Наприклад, у Львові проводяться роботи з благоустрою парків, встановлення нових сміттєвих урн, реконструкція вулиць з метою створення комфортних умов для пішоходів та велосипедистів. У Дніпрі, Харкові та інших містах також проводяться роботи з благоустрою та збільшення зелених насаджень.

Отже забезпечення територіальної організації потребує системного підходу, що базується на нормативно-правовій базі. Україна має достатній

законодавчий та нормативний фундамент для регулювання територіальної організації міст.

1.2. Проблемні питання використання земель населення пунктів з урахуванням сучасних тенденцій «Зелена політика».

Проблемні питання використання земель населених пунктів можуть бути досить різноманітними і пов'язані зі складністю балансу між потребами розвитку населених пунктів та збереженням екологічного стану природних ресурсів. Використання земельних ресурсів населених пунктів зазвичай пов'язано з численними проблемами, зокрема з відсутністю регулювання використання земель, неефективним використанням земельних ділянок, забрудненням довкілля тощо (рис. 1.3).

Нераціональне використання земельних ресурсів – це ситуація, пов'язана з надмірним використанням земель для певних цілей, що може мати негативний вплив на навколишнє середовище та економічне становище. На сьогоднішній день, чисельність населення стрімко зростає, і створює постійний попит на будівництво житлових та комерційних приміщень, що призводить до знищення рослинності та призводить до різноманітних проблем.

Однією з таких проблем є погіршення якості повітря. Вона створює серйозні проблеми для здоров'я людини. Особливо вразливі ті, у кого є захворювання дихальних шляхів. Повітря, забруднене токсичними речовинами, такими як діоксид сірки, діоксид азоту, оксидом вуглецю, твердими часточками та бензопіреном, що може викликати рак легень та інші онкологічні захворювання. Крім того, високі рівні шкідливих елементів може призвести до зниження якості ґрунту та водних ресурсів, або навіть до загибелі рослин та тварин.

Одним із найбільших джерел забруднення повітря є автомобільний транспорт. Двигуни внутрішнього згоряння, які використовуються у більшості автомобілів, викидають шкідливі речовини у повітря в процесі згорання палива.

Крім того, при плануванні і будівництві інфраструктурних проєктів, таких як дороги та автомагістралі, часто виникає потреба у відведенні земельних ділянок, що може призвести до видалення лісового покриву. Вирубання лісів може призвести до втрати важливої екосистеми, та призведе до руйнування життєвого простору для тварин та рослин, а також збільшення ерозії ґрунту та ризику повеней.

Будівництво нових промислових підприємств та збільшення потужності вже існуючих призводить до збільшення вмісту в повітря різноманітних небезпечних речовин.

Забруднення ґрунту є ще однією проблемою, яка впливає на все довкілля. Токсичні речовини, такі як важкі метали та хімічні речовини, накопичуватись у рослинах, що впливає на їх безпеку для споживача. Крім того, забруднення ґрунту може погіршити його родючість та спричинити зниження врожаю.

Забруднення водних ресурсів також може мати серйозні наслідки для довкілля та здоров'я людей. Забруднюючі речовини, потрапляючи у воду, вбивають всі організми, які проживали в водній екосистемі, порушуючи при цьому природний баланс.

Не будемо забувати, що людина прямо або опосередковано вживає воду. Вживання забрудненої питної води може призводити до поширення водно-збуджених хвороб, таких як холера, дизентерія, гепатит та інші інфекційні захворювання. Крім того, контакт зі забрудненою водою може викликати шкірні захворювання та інші проблеми зі здоров'ям.

Опосередковано використовуються водні ресурси при занятті сільськогосподарським господарством. Застосування забрудненої води для поливу рослин може спричиняти зниження урожайності та якість сільськогосподарських культур.

Біоаккумуляція – це процес накопичення токсичних речовин в організмах через довготривалу взаємодію з забрудненим довкіллям. Під час біоаккумуляції, шкідливі речовини накопичуються в тканинах організмів швидше, ніж вони

можуть бути розщеплені або виведені. Один з найвідоміших прикладів цього процесу пов'язаний з ртуттю і рибою.

Ртуть, яка через промислові викиди або використання ртутних пестицидів, потрапляє у водні екосистеми. У воді вона перетворюється на форму метилртуті, яка є токсичною.

Оскільки риба є харчовим продуктом для людей, цей процес біомагніфікації може мати негативний вплив на здоров'я людей.

Забудова територій може знищувати природні середовища, які є життєвим простором для різноманітних видів рослин і тварин: будівництво на місці лісів, боліт, степів та інших природних екосистем може привести до їх знищення або деградації. Також вона може впливати на міграцію тварин, а також на розподіл територій між різними видами. Наприклад, забудова берегових зон річок може перешкоджати міграції риб, а також знижує їхню чисельність через забруднення водою. забудова територій може впливати на мікроклімат, що також може впливати на біорізноманіття, або будівництво великі масиви житлових районів або промислових комплексів може змінювати режим вітрів, температуру повітря та інші параметри.

Занадто щільна забудова територій негативно впливає на здоров'я людей. Велика концентрація людей, транспорту та промислових об'єктів на невеликій території призводить до високого рівня шуму. В свою чергу, шумове забруднення спричиняє спричинити високий кров'яний тиск, серцеві захворювання, проблеми зі сном та інші захворювання.

Якщо потенціальних покупців не буде приваблювати будівля, то це матиме економічні наслідки, зокрема:

- компанії та інвестори можуть утримуватись від вкладання коштів у регіон з високим рівнем забруднення;
- люди можуть не бажати проживати на забрудненій території через занепокоєння щодо впливу на їх здоров'я та якість життя;

- зниження потоку туристів може призвести до зменшення прибутків в туристичному секторі, а також до зменшення інвестицій у розвиток готельної інфраструктури та приватного сектора.

Одним з проблемних питань у сфері використання земель населення пунктів є недостатня регуляторна політика, що може призвести до такого явища, як незаконна забудова – неправомірне будівництво, яке виконується без дотримання встановлених законодавством вимог, будівельних норм та правил: будівництво без необхідних дозволів, порушення планувальних і земельних норм, будівництво на заборонених місцях. Наслідками такої діяльності можуть бути:

- затори, перевантаження мереж та недостатнє забезпечення жителів необхідними комунальними послугами;
- створення ризиків для життя мешканців, оскільки незаконні споруди можуть бути побудовані без врахування будівельних норм та стандартів безпеки;
- знищення природного середовища;
- порушення прав власності та економічних інтересів.

Рис. 1.3. Проблеми, до яких може привести забудова територій без врахування екологічних наслідків.

Найяскравішим прикладом неправильної забудови міста, яка привела до екологічної небезпеки, можна привести місто Шанхай, яке знаходиться в Китаї. Це одне з найбільших міст світу з населенням понад 24 мільйони людей, яке стикається з проблемами забудови територій. Однією з найбільших – забудова берегів річок та боліт, що викликає зниження рівня ґрунтових вод, ерозію ґрунтів, погіршення якості води та знищення різних видів риб та рослин.

Ще одна проблема пов'язана з викидами забруднюючих речовин в повітря та воду, що забруднює навколишнє середовище та негативно впливає на здоров'я мешканців. Наприклад, річка Хуанпу, що протікає через місто, має високий рівень забруднення, внаслідок викидів шкідливих речовин від

промислових підприємств та міського транспорту. У зв'язку з цим, у місті проводяться заходи щодо зменшення викидів, використання екологічно чистих технологій та збільшення зелених насаджень в місті. Однак, ці заходи не завжди ефективні, через велику кількість машин та підприємств, які використовують застарілі технології та не враховують екологічні наслідки своєї діяльності.

Шанхай має багату історію та культурну спадщину, але неорганізоване будівництво призводить до руйнування історичних будівель та пам'яток, що є серйозним втручанням у культурне надбання міста.

1.3. Сучасні європейські тенденції – Green Deal: досвід та перспективи розвитку.

Питання загострення кліматичної кризи стало одним з найбільш актуальних і важливих питань останніх років. Світова громадськість все більше зосереджує увагу на проблемах, пов'язаних зі зміною клімату, тому це безпосередньо впливає на життя людей та природне середовище. Загострення кліматичної кризи супроводжується збільшенням кількості природних катастроф, зменшенням рівня води в океанах, зниженням продуктивності ґрунту та іншими наслідками.

Зрозуміло, що загострення кліматичної кризи потребує негайних дій на рівні кожного національного уряду, а також на міжнародному рівні. У світі вже були прийняті різні ініціативи, які спрямовані на боротьбу зі зміною клімату. Однією з таких ініціатив є Green Deal, запроваджений Європейським Союзом.

The European Green Deal – це комплексний план, спрямований на те, щоб зробити економіку Європейського Союзу стійкою шляхом перетворення кліматичних та екологічних викликів на можливості, а також зробити перехід поступовим та непомітним.

Основною ціллю цієї тенденції є зменшення викидів вуглецю більше ніж в половину разів до 2050 року [33].

До заходів, які можуть бути використані для реалізації політики Green Deal:

- перехід до відновлюваних джерел енергії, таких як вітрова, сонячна та гідроенергія для зменшення залежності від викопного палива, яке, як наслідок, зменшить кількість парникових газів;

- використовувати енергозберігаючі технології, теплоізоляцію та зменшувати витрати енергії для підвищення енергоефективності в будівлях, транспорті та промисловості;

- заохочувати використання екологічно чистих видів транспорту, таких як піші прогулянки, їзда на велосипеді та громадському транспорті;

- перехід до циклічної економіки, де відходи мінімізуються, а ресурси повторно використовуються та переробляються;

- ціноутворення на викиди вуглецю – це процес встановлення економічних механізмів та інструментів для оцінки і врахування вартості викидів парникових газів, зокрема вуглецю, здійснюваних підприємствами, організаціями чи іншими суб'єктами, індивідуально чи на рівні національної чи міжнародної системи;

- заохочення використання «зелених» фінансів, таких як «зелені» облігації, позики та інвестиційні фонди, які можуть забезпечити необхідне фінансування для «зелених» проектів;

- інвестування в дослідження та розробку зелених технологій та інновацій, тобто вкладання коштів у проекти, які спрямовані на створення нових технологій, процесів та продуктів, що допомагають зменшити екологічне навантаження та зробити діяльність більш екологічно чистою;

- запровадження будівельних норм і стандартів, які вимагають енергоефективного проектування та будівництва споруд;

- заохочення сталого сільського господарства та практики землекористування, що означає сприяння землекористувачам у впровадженні

екологічно чистих та ефективних методів сільського господарства та управління землею;

- політика державних закупівель використовується для сприяння використанню екологічно чистих продуктів, створюючи попит на них та допомагаючи знизити витрати;

- міжнародна співпраця та координація, яка може включати співпрацю в дослідженнях і розробках, обмін передовим досвідом і технологіями, а також надання фінансової та технічної підтримки країнам, що розвиваються.

Загалом реалізація політики «Зеленої угоди» вимагає поєднання цих заходів і узгодження зусиль урядів, компаній і окремих осіб для реалізації економіки з низьким вмістом вуглецю. Незважаючи на те, що перехід може бути складним, переваги сталого майбутнього як для планети, так і для нашої економіки, роблять його необхідними та варта витрачених зусиль.

Деякі країни вже почали втілювати концепцію Green Deal в життя. Розглянемо, як приклад, зелені дахи, також відомі як дахи з рослинністю або живі дахи.

Зелені дахи – це дахи, які частково або повністю вкриті рослинністю, такою як трава, квіти та кущі. Їх можна встановлювати на різних типах будівель, включаючи житлові, комерційні та промислові споруди. Вони стають все популярнішими, оскільки:

- допомагають регулювати температуру в будівлях, зменшуючи поглинання тепла, що може допомогти знизити витрати енергії на охолодження;

- поглинають дощову воду, зменшуючи стік і навантаження на дренажні системи;

- забезпечують середовище існування для місцевої дикої природи, наприклад птахів і комах;

- покращують якість повітря, поглинаючи забруднюючі речовини та вуглекислий газ.

Система зеленого даху зазвичай складається з кількох шарів, призначених для створення відповідного середовища для росту рослин на вершині будівлі чи іншої конструкції. Основні компоненти системи зеленого даху включають декілька шарів [32]:

- перший шар системи зеленої покрівлі – це гідроізоляційний шар, який запобігає проникненню води на покрівлю та завданню шкоди будівлі внизу. Цей шар зазвичай складається з гумової мембрани, ПВХ або іншого водонепроникного матеріалу;

- другий шар – це кореневий бар'єрний шар, який призначений для запобігання проникненню коренів рослин через гідроізоляційний шар і пошкодженню конструкції будівлі. Він зазвичай виготовлений із міцного пластику;

- третій шар – це дренажний шар, який призначений для видалення надлишку та запобігання накопиченню води на поверхні даху. Цей шар може бути зроблений з різних матеріалів, включаючи пластикову або глиняну дренажну плитку, гравій або щебінь;

- четвертий шар – це фільтруючий шар, який призначений для запобігання засміченню дренажного шару землею та іншими матеріалами, і може бути виготовлений з різних матеріалів, включаючи геотекстиль, повсть або сітку;

- п'ятий шар – це середовище для вирощування, яке є субстратом, який підтримує ріст рослин. Зазвичай це легка суміш ґрунту, піску та органічних речовин, яка забезпечує дренаж і сприяє росту рослин;

- останнім шаром системи зеленого даху є шар рослинності, який складається з рослин, спеціально вибраних за їхню здатність процвітати в середовищі даху. Залежно від типу системи зеленого даху, рослини можна висаджувати в модульні лотки або безпосередньо в середовище для вирощування.

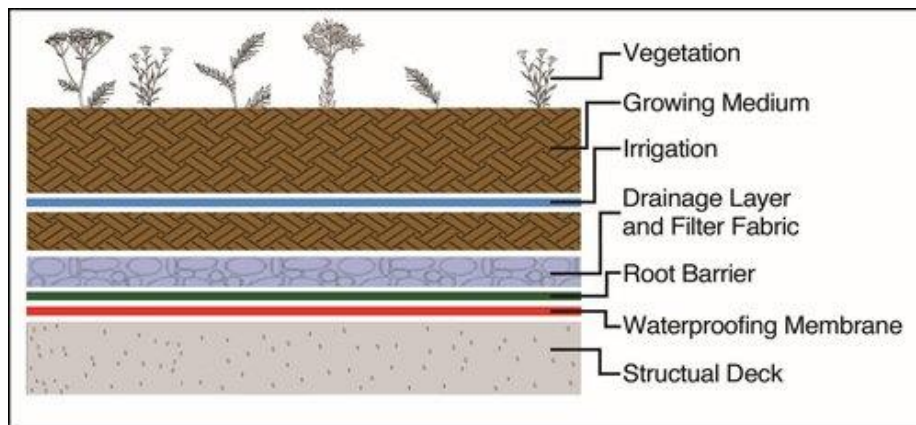

Рис. 1.4. Компоненти зеленого даху [32]

Існують два типи покрівлі дахів. Екстенсивна – це тип зеленої покрівлі, яка розроблена як легка, невибаглива в обслуговуванні та здатна підтримувати різноманітні витривалі види рослин. Зазвичай вони використовуються на плоских або похилих дахах і характеризуються неглибоким середовищем для вирощування (часто менше 6 дюймів у глибину), що обмежує типи рослин, які можна використовувати.

Інтенсивний зелений дах – це тип зеленого даху, який призначений для підтримки різноманітних видів рослин, включаючи кущі, дерева та навіть невеликі сади. На відміну від екстенсивних, інтенсивні мають глибше середовище для вирощування, як правило, глибиною від 22 до 46 сантиметрів, що дозволяє використовувати більшу різноманітність рослин.

Загалом, інтенсивні зелені дахи є більш складним і потребують вищого обслуговування, ніж екстенсивні, але вони можуть забезпечити більший спектр екологічних і соціальних переваг. Вони часто використовуються в міських умовах, де є бажання створити більше зелених насаджень і підтримувати біорізноманіття.

Системи зелених дахів можна встановлювати різними способами, включаючи модульні системи, які попередньо збирають за межами об'єкта та встановлюють на даху, або вбудовані системи, які збираються на місці. Тип

використовуваної системи буде залежати від конкретних потреб будівлі або споруди та переваг власника будівлі.

Берлін є лідером із впровадження зелених дахів, але інші німецькі міста, такі як Штутгарт, Гамбург і Мюнхен, також запровадили цю технологію. В Німеччині є кілька компаній і дослідницьких установ, які займаються вдосконаленням дизайну та технологій. Наприклад, компанії ZinCo, Optigreen та Roof Garden Landscape займаються розробкою та виробництвом систем зелених дахів. Крім того, у Німеччині є декілька дослідницьких установ, таких як Leibniz-Institute of Ecological Urban and Regional Development та Green Roof Centre, які досліджують різні аспекти зелених дахів, включаючи їх вплив на довкілля та енергоефективність будівель.

РОЗДІЛ 2. ПОЛІТИЧНІ ТРАНСФОРМАЦІЇ ЩОДО ЗЕЛЕНОГО ЗРОСТАННЯ МІСТА В КОНТЕКСТІ РАЦІОНАЛЬНОГО ЗЕМЛЕКОРИСТУВАННЯ.

2.1. Принципи оцінки рівня озеленення території в межах населеного пункту.

До об'єктів благоустрою у сфері зеленого господарства населених пунктів можуть належати наступні елементи:

- парки – це великі території з декоративними рослинами, деревами, газонами, стежками для прогулянок та рекреаційними зонами призначеними для відпочинку, розваг та фізичної активності мешканців;
- сквери – це невеликі зелені зони з декоративними рослинами, лавками та алеями, призначені для відпочинку та прогулянок;
- бульвари – широкі прогулянкові вулиці або простори з великою кількістю зелених насаджень, які призначені для відпочинку, прогулянок та створення комфортного середовища для мешканців;
- алеї та променади – це довгі прямі або криволінійні стежки з декоративними рослинами по обох боках, які призначені для прогулянок та фітнесу;
- газони – зелені ґрунтові покриття, які використовуються для естетичного та практичного оформлення простору;
- квітники та квіткові композиції – це декоративні насадження з квітами, які використовуються для створення кольорових та естетично привабливих зон;
- дитячі майданчики – це територія з дитячими ігровими елементами, які забезпечують безпечне та комфортне середовище для гри та відпочинку малюків;
- спортивні майданчики – це майданчики та спортивні зони для занять фізичними вправами, включаючи баскетбол, футбол, теніс, волейбол та інші види спорту;

- міські ліси – це природні або штучно створені лісові масиви, що знаходяться у межах міських територій;

- прибережні зелені насадження – це важливий елемент благоустрою прибережних зон, таких як узбережжя морів, озер, річок або ставків, що виконують ряд функцій і мають значний вплив на екологічну, естетичну та соціальну сфери;

- зелені насадження прибудинкової території – це різноманітні елементи природного та ландшафтного озеленення, які створюють приємну та затишну атмосферу навколо будинку.

Оцінка рівня озеленення в населених пунктах має свої особливості, оскільки такі пункти мають велику щільність населення та розвинену інфраструктуру (табл. 2.1). На відміну від великих парків та лісів, озеленення в населених пунктах може бути розпорошеним та фрагментарним, знаходитись на вулицях, площах та вздовж трас. Крім того, оцінка рівня озеленення міста вимагає збирання більш широкого спектру даних, включаючи кількість та розташування дерев, кущів та квітників, їхній розмір та вік, стан здоров'я.

Таблиця 2.1

Особливості оцінки рівня озеленення міста

Особливість	Характеристика
Розмір та площа населеного пункту	<p>Великі міста, зазвичай, мають більше населення на обмеженій площі, що може призводити до меншої площі зелених насаджень на одну людину. Проте, їх зелені зони можуть бути більш концентровані та використовувати простір більш ефективно, щоб забезпечити зелене середовище для мешканців.</p> <p>У невеликих населених пунктах, де населення менше, може бути більше зелених насаджень на одну людину. Проте, через розсіяну природу цих населених пунктів, зелені зони можуть бути розташовані на більшій площі, і їх вплив на загальний рівень озеленення може бути менш помітним порівняно з великими містами.</p>

Особливість	Характеристика
Типи зелених насаджень	Різні типи зелених насаджень можуть мати різний вплив на екологічну та естетичну якість місцевості, а також на здоров'я та благополуччя місцевого населення. Наприклад, парки та сквери зазвичай мають велику естетичну цінність та сприяють покращенню фізичного та психічного здоров'я населення. Деревя вуличного типу забезпечують тінь та зменшують шумове забруднення, тоді як різні види кущів та квітів можуть додати кольору та краси місцевості.
Кліматичні та географічні умови	В регіонах з холодним і суворим кліматом, зимовий період може бути викликом для зелених насаджень. Багато рослин перебувають у стані спокою або зазнають негативного впливу атмосферних умов під час зими, що може призвести до тимчасового зменшення зелених площ у містах. Однак, в таких регіонах можуть використовуватись спеціальні заходи, такі як створення захисних споруд або вибір морозостійких рослин, щоб забезпечити певний рівень озеленення протягом всього року. В той же час, в регіонах з теплим та помірним кліматом, зелені насадження можуть процвітати протягом більшої частини року, що сприяє великій кількості зелених зон у містах.
Наявність та стан інфраструктури	<p>Шкідливі викиди від промислових підприємств та автомобільний рух можуть містити токсичні речовини, які потрапляють у повітря та ґрунт. Ці речовини можуть накопичуватись у рослинах, завдаючи їм шкоду та обмежуючи їхні можливості росту та розвитку.</p> <p>Повітряне забруднення може мати декілька негативних ефектів на зелені насадження. Спочатку, токсичні речовини можуть забруднювати листя та стебла рослин, перешкоджаючи їм проводити процеси фотосинтезу та отримувати необхідні поживні речовини. Внаслідок цього, рослини можуть втратити свою життєздатність та стати більш вразливими до хвороб та шкідників.</p> <p>Крім того, шкідливі речовини в повітрі можуть сприяти формуванню смогу, що призводить до зменшення проникнення сонячного світла до рослин. Це може обмежити їхню можливість проводити фотосинтез та отримувати енергію для росту.</p>

Особливість	Характеристика
Доступність	Забезпечення доступності зелених насаджень передбачає їхнє розташування у різних частинах міста, зокрема в центральних та житлових районах, а також на околицях шкіл, громадських закладів та інших важливих місць, та створення умов для активного використання цих просторів з метою рекреації, відпочинку, фізичної активності та підтримки загального благополуччя місцевого населення.

Оцінку рівня озеленення можна проводити за допомогою різних методів. Один з основних методів – за допомогою дистанційного зондування. Цей метод використовується для вимірювання та аналізу зелених насаджень за допомогою авіаційних (літаків, дронів) і космічних (супутників) засобів, які сприймають електромагнітне випромінювання, відображене або випромінене земною поверхнею і дозволяють отримати зображення з високою роздільною здатністю.

Один із показників, який використовується для вимірювання та оцінки кількості насаджень, – це вегетаційний індекс (Vegetation Index). Він базується на вимірах інтенсивності відбиття або випромінювання рослинності в різних спектральних каналах. Найпоширенішими вегетаційними індексами є Normalized Difference Vegetation Index (NDVI), Enhanced Vegetation Index (EVI) та Leaf Area Index (LAI).

Normalized Difference Vegetation Index (NDVI) – це числовий показник, який базується на аналізі різниці між двома спектральними діапазонами світла: інфрачервоним (NIR) та червоним (Red). Він заснований на фізичних властивостях рослин, зокрема на їх здатності поглинати та відбивати різні довжини хвиль світла.

Перші розрахунки NDVI використовували дані, отримані зі супутників серії NOAA (National Oceanic and Atmospheric Administration) з використанням спектро радіометра AVHRR (Advanced Very High-Resolution Radiometer).

Великий прорив у застосуванні NDVI для вивчення рослинності стався в 1980-х роках, коли було розроблено багато методів обробки та інтерпретації одержаних даних.

З використанням супутникових даних NDVI стало можливим оцінювати розподіл рослинного покриву, виявляти зміни в озелененні територій, моніторити посухи, визначати екологічні зони та багато іншого. NDVI став потужним інструментом для екологічних та кліматичних досліджень, землекористування, лісового та сільського господарства та інших галузей.

Інфрачервоне випромінювання є частиною електромагнітного спектра, яка знаходиться за червоним кольором видимого спектру. Воно має довжину хвилі від 8 до 12 мкм і не може бути сприйнятим людським оком. Виникає в результаті теплового випромінювання об'єктів і представляє собою теплову енергію, яку вони випромінюють.

Червоне випромінювання є видимою частиною електромагнітного спектра і довжина хвилі знаходиться приблизно в діапазоні від 625 до 740 нанометрів.

Фотосинтезуючі рослини мають клітинні пігменти, зокрема хлорофіл, який відповідає за поглинання світла для фотосинтезу. Хлорофіл поглинає інтенсивно червоне світло, але майже не поглинає інфрачервоне світло. Таким чином, рослини відбивають значну частину інфрачервоного світла.

Аналізуючи відношення між інфрачервоним та червоним світлом, можна виявити різницю у співвідношенні поглинутого та відбитого світла, що свідчить про рівень озеленення території. Чим більше рослинності присутнє на досліджуваній ділянці, тим більше інфрачервоного світла вона поглинає і тим менше воно відбиває.

Індекс озеленення (NDVI) обчислюється як нормалізована різниця між інфрачервоним та червоним світлом, використовуючи наступну формулу (2.1) [36]:

$$NDVI = \frac{X_{nir} - X_{red}}{X_{nir} + X_{red}}, \quad (2.1)$$

де X_{nir} – інфрачервоне світло, X_{red} – червоне сітло.

Отримане значення може бути від -1 до +1:

- значення близьке до -1 вказує на водні поверхні або сніг, де рослинність майже відсутня;
- значення близьке до 0 вказує на голі ґрунти, скельні утворення або асфальтові покриття, де рослинність незначна або відсутня;
- значення близьке до 1 вказує на наявність густого та здорового рослинного покриву.

Незважаючи на те, що індекс NDVI широко використовується для оцінки вегетації, він також має свої обмеження та недоліки:

- чутливість до атмосферних умов таких як хмарність, аерозолі та вологість;
- не здатність розрізнати різні типи рослинності: дерева, чагарники, трав'яниста рослинність;
- не враховує факторів, які можуть впливати на зростання та здоров'я рослин, наприклад, тип ґрунту, доступність води, температура та наявність поживних речовин;
- роздільна здатність супутникових знімків, що використовуються для розрахунку NDVI, може бути обмежена, особливо для невеликих територій;
- неврахування сезонних змін таких як цвітіння та опадання листя.

Для того щоб отримати більш точні результати застосовують Enhanced Vegetation Index (EVI). EVI враховує вплив атмосферних умов, шару снігу та ґрунту на відбиття світла рослинами. Це робить його особливо корисним для областей з великою кількістю хмар, вологою атмосферою або деякими перешкодами, які можуть впливати на точність вимірювання.

Обчислення відбувається за допомогою спектральних каналів (зазвичай червоний, інфрачервоний та синій) супутникових зображень. Формула для обчислення EVI така (2.2) [36]:

$$EVI = G * \frac{NIR - Red}{NIR + C_1 * Red - C_2 * Blue + L}, \quad (2.2)$$

де NIR – значення пікселя ближнього інфрачервоного каналу; Red – значення пікселя червоного каналу; Blue – значення пікселя синього каналу; G, C₁, C₂, L – константи, що використовуються для коригування впливу атмосфери та інших факторів.

Використовуючи EVI, можна оцінити здоров'я рослин, виявити зміни вегетації, визначити стани стресу рослин та відстежувати сезонні коливання. Він широко використовується у різних галузях, таких як сільське та лісове господарства, для моніторингу та дослідження різних природних та антропогенних екосистем.

Leaf Area Index (LAI) – це показник, який використовується для вимірювання і оцінки кількості листкової поверхні рослинності на певній площі земної поверхні. LAI вказує на густоту розташування листків в рослинах і є важливим параметром для вивчення фотосинтезу, водного обміну та енергетичного балансу екосистем посилення.

Вимірювання LAI може бути проведене різними методами, включаючи прямі і непрямі підходи. Прямі методи включають безпосереднє вимірювання площі листкової поверхні на досліджуваній території. Вимірювання проводиться за допомогою квадратних рамок, фотографування листків або використання спеціалізованих пристроїв, наприклад, лазерного сканера. Результатом прямих вимірювань є безпосередні значення LAI.

Непрямі методи використовуються на основі вимірювань рефлексії або поглинання електромагнітного випромінювання рослинності в різних спектральних діапазонах.

Дистанційне зондування, зокрема використання супутникових зображень, є одним з ефективних методів для оцінки LAI на великих територіях. З супутникових зображень можна отримати спектральні дані, які використовуються для розрахунку LAI. Наприклад, за допомогою розширеного

вегетційного індексу (EVI), який комбінує інформацію з різних спектральних каналів, можна отримати оцінку LAI.

2.2. Прогнозування та планування збільшення площі зелених насаджень при територіальній організації міста.

Прогнозування та планування – це процеси, що спрямовані на передбачення майбутніх подій, розвиток стратегій та визначення дій для досягнення певних цілей. У контексті збільшення площі зелених насаджень, прогнозування включає оцінку поточного стану та аналіз трендів, що допомагають визначити майбутні потреби та можливості. Планування, з свого боку, включає розробку конкретних цілей та дій для збільшення площі зелених насаджень.

Рівень озеленення відображає ступінь наявності та розміщення зелених насаджень у міській забудові. Він визначається як відношення загальної площі озелених територій до загальної площі забудови міста або території, виражене у відсотках. В Україні рівень озеленення на одного міського мешканця становить 16,3 м² зелених насаджень. За міжнародними нормами, рекомендованими для створення комфортного міського середовища, показник рівня озеленення повинен бути не меншим за 20 м² на одного мешканця.

Кількість насадження у населених пунктах встановлюється відповідно до державних норм озеленення, зокрема ДБН 360-92** «Містобудування. Планування і забудова міських і сільських поселень». Ці норми враховують різні фактори, такі як призначення міста, розмір території, щільність забудови, кліматичні умови та існуючі архітектурно-планувальні рішення [19].

Нормативні показники рівня озеленення в населених пунктах [8]

Озеленені території загального користування	Міста за кількістю населення, тис. чол.	Площа озелених територій, м ² /чол.			
		Полісся, Прикарпаття, Закарпаття	Лісостеп	Степ	Південний берег Криму
Загальноміські	великі	10	11	12	15
	середні	7	8	9	11
	малі	8	9	10	12
	сільські	12	13	14	17
Житлові райони	значні, великі	6	6	7	8
	середні	6	6	7	8

Площа озелених територій у містах з промисловими підприємствами I і II класу шкідливості потрібно збільшувати на 15-20 %. Це обґрунтовується тим, що потрібно компенсувати вплив промисловості на довкілля та забезпечити більш здорове та приємне середовище для мешканців.

У містах, де розміщуються залізничні вузли, рекомендується збільшувати площу загальноміських озелених територій загального користування на 5-10%, оскільки залізнична інфраструктура часто займає значну площу, що може призводити до втрати зелених просторів.

У той же час, площа зелених насаджень у середніх, малих містах і сільських поселеннях, розташованих в природних зонах, може бути зменшена, але не більше ніж на 20 %, оскільки є вже існуючі природні ландшафти, які мають значні зелені покриви і не потребують додаткового озеленення.

У будь-якому випадку, при прийнятті рішень щодо розмірів та змін площі зелених зон необхідно брати до уваги багато факторів, включаючи потреби населення, збереження екологічно важливих зон, розвиток інфраструктури та інші соціально-економічні чинники.

У залежності від типу територій і призначення, існують рекомендації щодо допустимої кількості одночасних відвідувачів на озелених територіях:

- міські парки – не більше 100 осіб/га;

- парки-курорти – не більше 50 осіб/га;
- зони тривалого відпочинку – не більше 70 осіб/га;
- зони короткочасного відпочинку – не більше 20 осіб/га;
- лісопарків, лугопарків, гідропарків – не більше 10 осіб/га;
- лісів – від 1 до 3 осіб/га.

Зазначені показники визначаються з метою забезпечення комфортного відвідування та уникнення негативного впливу на природне середовище. При кількості відвідувачів від 10 до 50 осіб/га рекомендується встановлювати дорожню мережу для організації руху, а при кількості від 50 осіб/га і більше, рекомендується вживати заходи для перетворення лісового ландшафту у парковий.

У великих містах рекомендується розглядати можливість створення спеціалізованих озелених територій залежно від потреб міського населення:

- Дитячі парки – парки спеціально обладнані для дітей різного віку. Розміри розраховані з орієнтацією 0,5 м² на людину.

- Спортивні парки – це парки спрямовані на задоволення потреб у фізичній активності та спорті. Розміри спортивних парків можуть бути від 1 до 2 м² на одну людину, включаючи спортивні майданчики та спортивні споруди.

- Виставкові парки – це парки призначені для проведення виставок, ярмарків та інших культурних та розважальних заходів. Вони можуть мати спеціальні майданчики для виставок та інфраструктуру для організації подій. Нормативний показники рівня озеленення повинен становити 20-25 % посилення.

- Зоологічний сад (також відомий як зоопарк) – це спеціальна установа, де тварини різних видів утримуються у спеціально облаштованих умовах з метою показування, вивчення та охорони різноманіття тваринного світу. Вони мають відповідати вимогам зоологічних стандартів та забезпечувати комфортне і безпечне існування тварин. Рекомендується, щоб площа озеленення в зоологічному саду складала від 15 % до 40 % від загальної площі.

- Ботанічні сади слугують для вивчення та показу різноманітності рослинного світу і їх рівень озеленення повинен становити 40-70 %. Вони можуть мати великі території з різними ботанічними колекціями, оранжереями, теплицями та іншими спеціальними зонами.

- Сквери – це озеленені території загального користування у місті, які призначені для відпочинку, прогулянок та рекреації громадян. Вони можуть бути різного розміру та оформлення, від невеликих зелених зон з кількома деревами і квітковими клумбами до великих паркових комплексів з озерами, алеями, фонтанами. Нормативний показник рівня озеленення повинен становити 75-85 %.

- Бульвари – це широкі вулиці або проспекти з великими зеленими насадженнями, які створюють привабливі прогулянкові зони, і рівнем озеленення 60-75 % від загальної площі. Вони часто характеризуються широкими тротуарами, рядами дерев, квітковими клумбами, скульптурами, фонтанами та іншими елементами ландшафтного дизайну.

- Меморіальні парки – це особливі парки або частини парків, які встановлюються або призначаються для вшанування пам'яті конкретних осіб, подій або історичних періодів. Вони включають в себе пам'ятники, монументи, обеліски, статуї, музеї. Можуть бути прикрашені спеціальними насадженнями, квітниками або садовими композиціями, які підкреслюють сакральний або пам'ятний характер цих місць. Нормативний показник озеленення – 30-65 %.

У випадках, коли на територіях з високим ступенем схоронності природних ландшафтів є естетична і пізнавальна цінність, можна формувати національні і природні парки. Організація повинна передбачати використання їх у наукових, культурно-освітніх і рекреаційних цілях з виділенням заповідної, заповідно-рекреаційної, рекреаційної та господарської зон посилення.

Для розміщення парків, садів і скверів рекомендується зберігати наявні насадження і водойми на території. Це допомагає зберегти природну красу і екологічну цінність ділянок.

Площу території парків, садів і скверів слід визначати з урахуванням конкретних містобудівних і природних умов. Це означає, що розмір парків і садів може варіюватися залежно від доступної площі і потреб населення.

Для реалізації плану збільшення зелених насаджень у населених пунктах для початку потрібно провести інвентаризацію та паспортизацію зелених насаджень.

Інвентаризація включає перевірку всіх об'єктів зеленого господарства з метою встановлення їх наявності, визначення якості, стану збереженості, відповідності нормативним вимогам, а також перевірки правової документації та фінансових облікових даних., які знаходяться на територіях, включаючи парки, сади, бульвари, сквери, вулиці, проїзди, житлові території, фабрики, заводи, підприємства, транспортні організації та інші об'єкти.

При зборі даних дослідники вирушають на визначену територію і уважно оглядають кожне насадження, фіксуючи різноманітні деталі і характеристики. Для оцінки поточного стану рослин необхідно розглянути такі фактори, як вік та стан дерев, наявність екологічних зон, доступність зелених зон для громади, рівень задоволеності мешканців тощо.

Паспорт об'єкта благоустрою, який формується на підставі інвентаризації, є офіційним документом, що містить інформацію про зелені насадження та інші елементи благоустрою на земельній ділянці. Він затверджується балансоутримувачем, власником або користувачем земельної ділянки і підписується виконавцем робіт з інвентаризації.

Наступним етапом є формулювання цілей. Вони повинні бути конкретизовані, враховувати особливості територіальної громади, її потреби та ресурси. Можуть бути обрані такі підходи, як створення нових зелених зон, реконструкція та оновлення існуючих зон, залучення громадськості до участі у процесі планування тощо. Крім того, важливо визначити місця розташування нових зон зелених насаджень, встановити їх розміри та функціональне призначення, розробити детальні проекти ландшафтного дизайну, визначити

строки досягнення стратегій для забезпечення ефективності реалізації плану. Наприклад, збільшити загальну площу зелених насаджень в межах територіальної громади на 10 % або 20 %.

Після розробки планів починається етап впровадження, який включає будівництво нових зелених зон, реконструкцію існуючих, висадку рослин тощо. При цьому важливо забезпечити ефективне управління та догляд за зеленими насадженнями, враховуючи їх потреби у поливі, обрізці, добривах та інших аспектах догляду.

Останній етап методології передбачає моніторинг та оцінку впроваджених змін.

Система контролю стану зелених насаджень включає комплекс заходів, які зазначені на рис. 2.1.

Рис. 2.1. Заходи контролю стану зелених насаджень

Організації, підприємства і інші установи, відповідальні за утримання та догляд за зеленими насадженнями на певних територіях. Кваліфіковані фахівці

проводять обстеження зелених насаджень і роблять експертні висновки на основі отриманих матеріалів. Ці висновки містять оцінку стану зелених насаджень, виявлені проблеми, рекомендації щодо захисту та відновлення, а також прогнозування подальшого розвитку.

Також може бути проведений оперативний огляд у випадку надзвичайних обставин, таких як сильні дощі, вітри, снігопади та інші природні явища, що можуть вплинути на стан зелених насаджень і призвести до пошкоджень чи потребу у негайному втручанні.

Конкретні строки проведення всіх видів оглядів, включаючи планові та оперативні, встановлюються юридичними власниками територій. Це можуть бути місцеві органи влади, підприємства, установи або організації, які мають відповідальність за утримання та догляд за зеленими насадженнями на конкретних територіях. Однак, в окремих випадках можуть бути встановлені загальноміські системи моніторингу зелених насаджень, які проводять постійний огляд і контроль за їх станом.

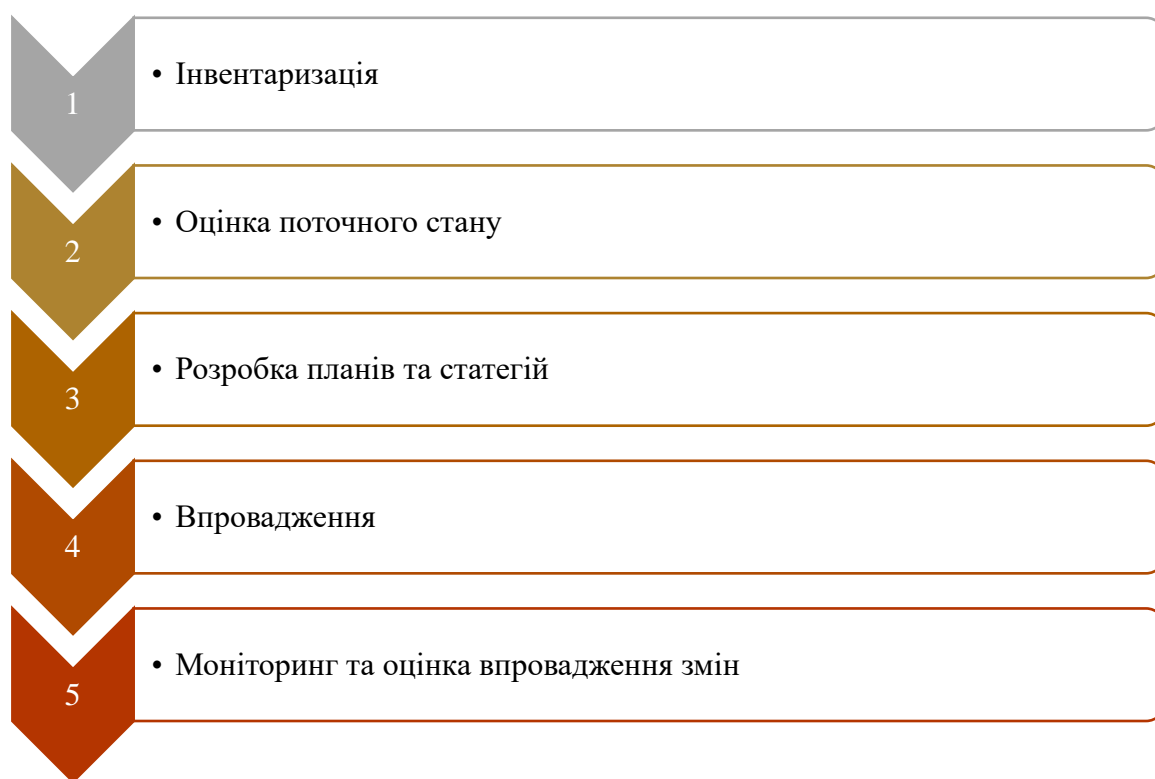

Рис. 2.2. Кроки для реалізації плану збільшення зелених насаджень у населених пунктах

2.3. Досягнення України в контексті курсу «Green Deal»: реалізація програми «Зелена країна».

Незважаючи на те, що Україна не є членом Європейського Союзу (ЄС), але має статус партнера, а співпраця ґрунтується на Угоді про асоціацію, яка була ратифікована 16 вересня 2014 року.

Угода про асоціацію передбачає широкий спектр співробітництва у різних галузях, включаючи економіку, торгівлю, енергетику, транспорт, екологію, науку та технології, соціальні питання, юстицію, безпеку тощо. Україна бере участь у програмах та ініціативах ЄС, спрямованих на сприяння виконанню цілей Паризької угоди та розвитку зеленої економіки. Ця угода стала основою для зміцнення взаємовідносин та сприяє глибокій інтеграції України з європейськими стандартами та нормами.

Україна підтримує ініціативу Європейського зеленого курсу і виявляє бажання адаптувати свою законодавчу базу та політику у сфері екології та клімату. Це включає впровадження принципів сталого розвитку, зменшення викидів парникових газів, розвиток відновлюваної енергетики, збереження природних ресурсів та інші заходи, спрямовані на зниження негативного впливу на довкілля. Олексій Гончарук, колишній прем'єр-міністр України, запропонував Європейському Союзу розпочати діалог щодо розробки та розвитку спільної дорожньої карти в рамках Європейського зеленого курсу.

Також Україна приділяє значну увагу покращенню енергоефективності своїх будівель, промислових підприємств та інфраструктури з метою зниження споживання енергії та покращення екологічної стійкості країни.

До війни в Україні було встановлено приблизно 10 ГВт потужності відновлюваної енергетики. Більшість цих об'єктів було побудовано до 2020 року, коли діяв високий тариф на відновлювану енергію, що сприяв їх розвитку. Проте, влітку 2020 року, депутати прийняли рішення про зниження цього тарифу, тому потужності стало менше (рис. 2.3).

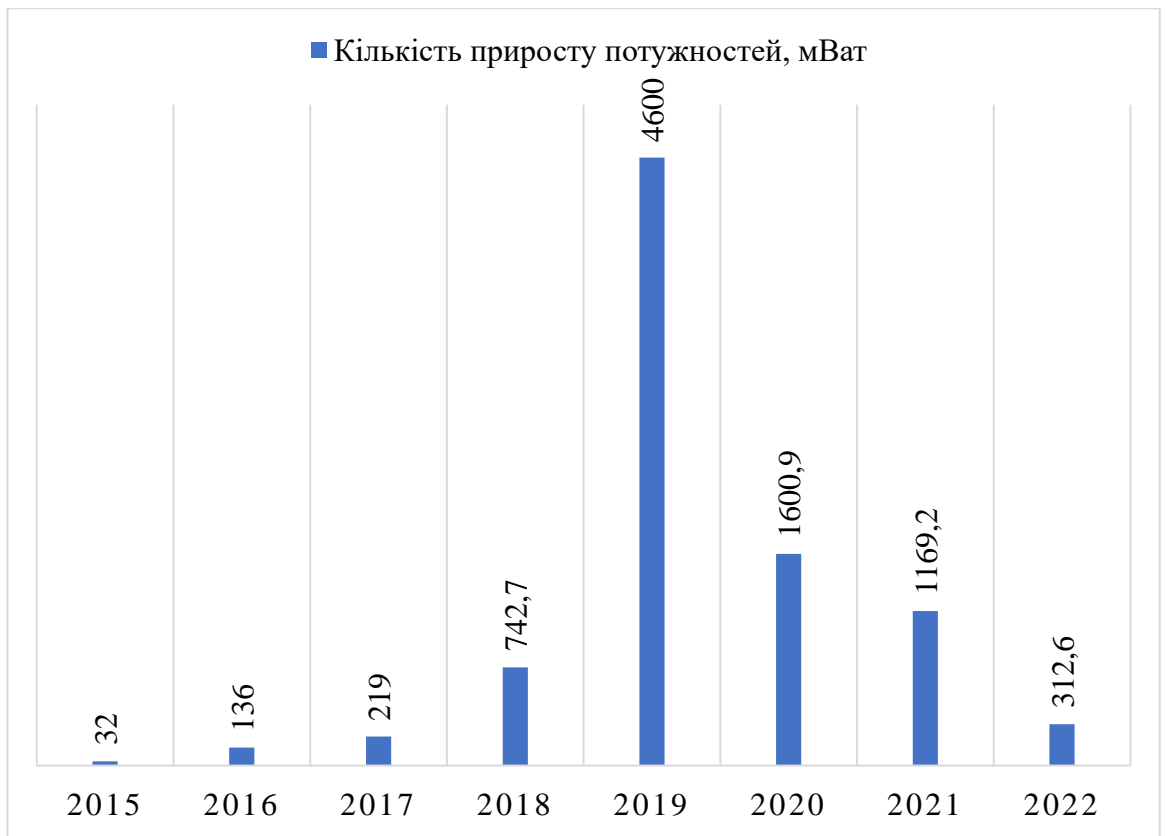

Рис. 2.3. Приріст потужностей ВДЕ України по рокам [21].

Верховною Радою України було прийнято декілька ключових законів, що свідчить про серйозний крок у напрямку реформи з енергоефективності у побутовому секторі. Розглянемо кожен із законів більш детально: на всі закони мають бути

- Закон «Про Фонд енергоефективності» спрямований на створення спеціального фонду, який буде відповідати за фінансування та підтримку проектів з енергоефективності, що буде залучати кошти для реалізації енергоефективних заходів, таких як утеплення будівель, заміна застарілого обладнання тощо [18];
- Закон «Про житлово-комунальні послуги» регулює сферу житлово-комунального господарства і передбачає створення механізмів для залучення інвестицій у енергоефективність житлового сектору та впровадження сучасних технологій та практик [5];

- Закон «Про комерційний облік теплової енергії та водопостачання» має на меті встановлення прозорості та справедливої системи комерційного обліку теплової енергії та водопостачання, що сприятиме раціональному використанню ресурсів та ефективному споживанню енергії [10];

- Закон «Про особливості здійснення права власності у багатоквартирному будинку» встановлює правила щодо управління багатоквартирними будинками та залучення мешканців до процесу прийняття рішень, пов'язаних з енергоефективністю та експлуатацією будівель і сприятиме більш активній участі мешканців у здійсненні енергоефективних заходів [12].

Зазначені закони створюють необхідну правову базу для реалізації реформи з енергоефективності у побутовому секторі. Вони сприятимуть зменшенню споживання енергії, покращенню екологічної стійкості та зниженню енергетичних витрат у будівництві та експлуатації будівель.

Особливу увагу приділено озелененням в територіальних громадах. Програма «Зелена країна» є однією з важливих ініціатив, спрямованих на збільшення площі зелених насаджень та покращення екологічної ситуації в країні. Основною метою є створення нових зелених зон та реконструкція існуючих для забезпечення збалансованого розвитку міст та міських територій.

Президент України Володимир Зеленський оголосив про амбітну мету висадити 1 мільярд дерев протягом 3 років [26]. Це включає не тільки висадку дерев у парках, але й уздовж доріг, на вулицях міст, в сільській місцевості та інших відкритих просторах. Ця ініціатива спрямована на покращення атмосферного повітря, збереження ґрунтових ресурсів та сприяння біорізноманіттю.

Одним з ключових напрямків програми є створення 100 нових парків. Для досягнення цієї мети використовуються занедбані території для створення нових зелених просторів, які стануть місцями відпочинку та розваг для місцевого населення. Парки будуть озеленені, обладнані необхідною інфраструктурою, включаючи дитячі майданчики, спортивні майданчики, алеї для прогулянок,

велосипедні доріжки та інші елементи для задоволення потреб різних груп населення.

Крім створення нових парків, програма передбачає також реконструкцію та відновлення вже існуючих зелених зон. Необхідно поліпшити інфраструктуру, розширити зони відпочинку, висадити нові рослини та доглядати за вже існуючими деревами та кущами. Метою цих заходів є забезпечення здорового та привабливого середовища для проведення дозвілля та активного відпочинку громадян.

На сьогоднішній день вже висаджено понад 376 мільйонів дерев [26]. Це величезний крок у напрямку зеленого розвитку і збереження природи, і свідчить про значну свідомість і дієвість учасників та організаторів програми. Такі зусилля допомагають змінити стан нашої планети і роблять її кращим місцем для майбутніх поколінь.

Отже, до повномасштабного вторгнення Росії, Україна зробила певний прогрес у виконанні вимог Європейського Союзу щодо поліпшення навколишнього середовища. Було виконано близько 61% усіх вимог. Цей прогрес включав реформи в різних сферах, зокрема охорона природних ресурсів, поводження з відходами, повітряні та водні стандарти якості, енергоефективність та багато іншого.

Але тривала війна має серйозні наслідки, зокрема для природи. Вона призводить до знищення екосистем, забруднення водних джерел, зниження якості повітря, втрати біорізноманіття, руйнування інфраструктури, включаючи фабрики, заводи та інші промислові об'єкти, що може призвести до викидів шкідливих речовин у навколишнє середовище.

Постійні конфлікти та військові дії ускладнюють охорону довкілля та здійснення контролю над природними ресурсами. Це призводить до незаконної вирубки лісів, розроблення родовищ корисних копалин і знищення природних угідь. Відновлення навколишнього середовища після війни може зайняти багато років, а іноді й десятиліть.

Президент України створив Національну раду з відновлення України від наслідків війни. Головна мета – координація та спрямування зусиль щодо відновлення країни після воєнного конфлікту з Росією.

Національна рада з відновлення включає представників уряду, експертів, громадських діячів та інших зацікавлених сторін. Вона працює над розробкою стратегій та планів відновлення в різних сферах, включаючи інфраструктуру, економіку, енергетику, екологію та здоров'я.

Представлення бачення та основних принципів відновлення України під час Конференції з відновлення в Лугано є важливим етапом у процесі визначення стратегії відновлення. На конференції були присутні 5 представників держав та урядів, 23 міністрів та 16 заступників міністрів, що свідчить про серйозний інтерес та широку міжнародну підтримку. Проект плану відновлення для 24 секторів, включаючи інфраструктуру, економічне відновлення, енергетичну безпеку, екологічну безпеку та здоров'я, надає конкретну основу для відновлювальних заходів в різних сферах [39].

РОЗДІЛ 3. ОБҐРУНТУВАННЯ ПРАКТИЧНИХ АСПЕКТІВ ЩОДО ОЗЕЛЕНЕННЯ ТА ЗБІЛЬШЕННЯ ПЛОЩІ ЗЕЛЕНИХ НАСАДЖЕНЬ У МІСТІ КИЄВІ.

3.1. Оцінка рівня озеленення в місті Київ.

Місто Київ розташоване в північній частині України. Географічні координати приблизно складають $50^{\circ}27'$ північної широти і $30^{\circ}31'$ східної довготи. Він розташований на обох берегах річки Дніпро, яка протікає через місто зі сходу на захід. Київ є столицею України та є одним з найбільших міст країни.

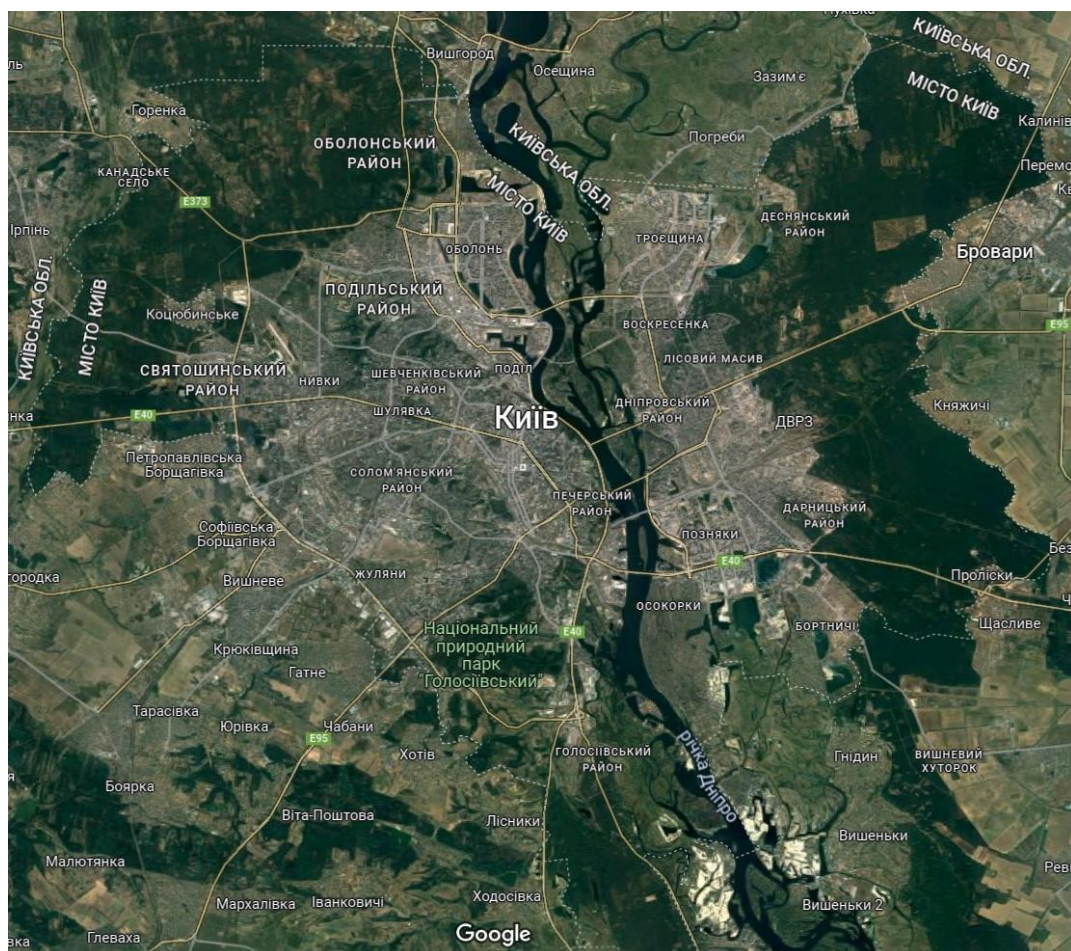

Рис. 3.1. Карта міста Києва та прилеглих територій

За останні роки Київ пережив значний розвиток та зростання. Населення міста змінюється через природний приріст та міграцію з інших регіонів (табл. 3.1). Київ також приваблює студентів, молодих фахівців та підприємців, що приїжджають сюди за роботою та можливостями.

Таблиця 3.1.

Чисельність населення [18]

Рік	Чисельність населення, осіб	Зміна, осіб
2001	2622600	-
2004	2662044	+39444
2009	2966278	+304234
2014	2878300	-87978
2019	2958549	+80249
2020	2964448	+5899
2021	2962180	-2268

Озеленені території міста Києва представлені різними типами зелених насаджень, що характерні для великих міських екосистем. Серед них:

- парки, які включають лугопарки, спортивні парки та гідропарки, наприклад, Маріїнський парк, Парк ім. Тараса Шевченка, Гідропарк, Феофанівський парк та багато інших;
- сквери, які є невеликими зеленими зонами у міському середовищі;
- бульвари, які озеленені деревами, квітниками та газонами, наприклад, Бульвар Тараса Шевченка та Бульвар Миколи Міхновського;
- Національний Ботанічний сад імені Гришка М.М., Ботанічний сад ім. акад. О. В. Фоміна, Ботанічний сад НУБіП України та Сирецький дендрологічний парк, де можна побачити різноманітні види рослин, включаючи екзотичні та рідкісні;
- Київський зоопарк – це ще один зелений комплекс, де можна спостерігати тварин та насолоджуватися природним середовищем;

- уздовж вулиць та магістралей розташовані зелені насадження, такі як дерева, кущі та квітники, які додають краси до міського ландшафту та забезпечують естетичне задоволення мешканців;

- багатоповерхові будинки в Києві часто мають внутрішні двори, які озеленені газонами, квітниками та деревами;

- багато шкіл, садочків, культурних центрів та лікарень в Києві мають власні зелені насадження, що створюють сприятливу атмосферу для навчання та відпочинку;

- міські ліси, такі як Голосіївський ліс, Святошинський лісопарк, Пуща-Водиця, є важливими природними територіями, які забезпечують зелені простори для відпочинку та екологічний баланс.

- острови, які розташовані на річці Дніпро, дають можливість насолоджуватися зеленими просторами, краєвидами річки та займатися різноманітними видами дозвілля.

Інформацію для порівняння екологічного становища Києва візьмемо з паспорт міста – документа, який містить комплексну інформацію про місто його характеристики, структуру, розміщення об'єктів і деталі, які впливають на життя мешканців та розвиток міста в цілому.

Загальна площа міста Києва становить 839,2 км². У 2005 році загальна площа зелених насаджень у межах міської смуги становить 56,5 тис. га, з яких 21,6 тис. га знаходяться на забудованих територіях. Це означає, що на одного мешканця Києва припадає приблизно 214,3 м² зеленої площі. Зелені насадження загального користування розташовані в межах сельбищної території і займають 5,3 тис. га, що становить близько 20,3 м² на одного мешканця [28].

У 2021 році земельний фонд міста Києва становить 83,6 тис. га, з яких 32 тис. га припадають на міські ліси та інші заліснені площі, що відносяться до державного лісового фонду України. Площа зелених насаджень у межах Києва складає 8046 га. Загальна площа озелених територій загального користування, які є об'єктами масового відпочинку, становить 6776,5 га, а площа об'єктів

природно-заповідного фонду – більше 21,12 тис. га або 25,26 % від загальної площі міста [29].

Для наглядного відображення розташування та порівняння кількості насаджень можна використовувати доступні геопросторові дані, супутникові знімки та картографічні ресурси. Наприклад, можна використовувати супутникові знімки з різних дат, щоб порівняти зміни у зелених насадженнях протягом цього періоду.

EO Browser (Earth Observation Browser) – це онлайн-платформа, розроблена Європейським космічним агентством (ESA), яка дозволяє користувачам досліджувати та аналізувати супутникові зображення та інші дані спостереження Землі. Вона забезпечує доступ до великої кількості супутникових даних з різних місій, включаючи Sentinel-2, Landsat і MODIS.

Використовуючи EO Browser можна переглядати супутникові зображення різних регіонів Землі та спостерігати зміни з часом. Платформа пропонує зручний інтерфейс із інструментами для візуалізації, аналізу та порівняння зображень. Користувачі можуть застосовувати різні методи обробки зображень, такі як компонування кольорів, індекси рослинності та маскування хмар, щоб покращити інформацію, отриману із супутникових зображень.

Для моніторингу рослинності краще використати зображення від супутника Sentinel-2, оскільки він має ряд переваг, таких як:

- висока роздільна здатність (10-20 метрів), що дозволяє отримати детальні зображення рослинного покриву та виявляти навіть невеликі зміни;
- захоплює дані у багатьох спектральних діапазонах, включаючи видимий, інфрачервоний і короткохвильовий інфрачервоний спектри, що дозволяє проводити різноманітний аналіз рослинності;
- здійснює зйомку над територією кожні 5 днів, що дозволяє відстежувати зміни в рослинному покриві протягом коротких періодів;
- дані від супутника доступні безкоштовно, що робить їх доступними для використання у дослідженнях, моніторингу та інших застосуваннях.

Для візуалізації рівня озеленення найкраще використати індекс NDVI, оскільки він дозволяє більш об'єктивно оцінити рівень озеленення Києва та проводити порівняльний аналіз змін у рослинному покриві з часом.

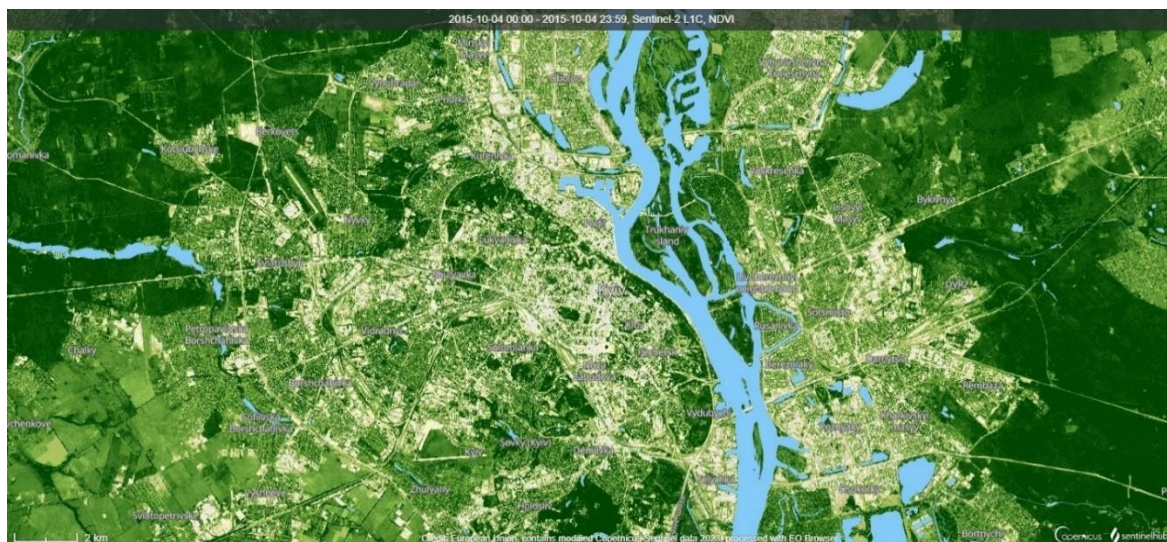

Рис 3.2. Візуалізація площі зелених насаджень в місті Києві станом на 04.10.2015 р.

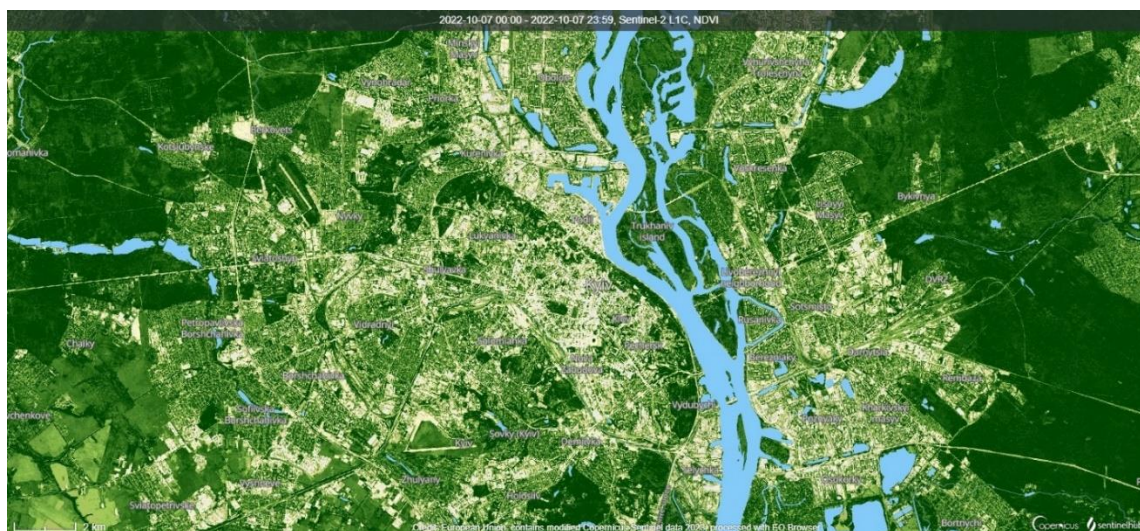

Рис. 3.3. Візуалізація площі зелених насаджень в місті Києві станом на 07.10.2022 р.

Отже, порівнюючи дані з екологічного паспорта та супутникових знімків можна констатувати, що загальна площа зелених насаджень в Києві збільшилася

протягом останніх років. Це може бути результатом реалізації програм та проектів з благоустрою та озеленення територій, зокрема рішенням Київської міської ради від 06 липня 2017 року №724/2886 реалізувати Стратегію розвитку міста Києва [31].

Але потрібно брати до уваги, що населення поступово збільшується. Це означає, що на одного мешканця міста припадає менше зеленої площі в порівнянні з минулим. Також існує певна нерівномірність забезпечення озелененими територіями загального користування, зокрема в районах Святошинському, Солом'янському, Подільському та Дарницькому їх кількість найменша, порівнюючи з іншими районами (табл. 3.2.).

Таблиця 3.2

Інвентаризація зелених насаджень на території міста Києва станом на 01.01.2021 [29]

Назва району	Зайнята площа			Кількість дерев, шт.	Кількість кущів, шт.	Всього рослин га
	Під квітниками, га	Під газонами, га	Під доріжками			
Голосіївський	1,29	299,20	15,02	1009,08	823047	278878
Дарницький	1,56	593,52	15,30	1303,62	110691	61392
Деснянський	1,83	341,57	13,08	1144,79	24039	60023
Дніпровський	2,17	570,03	43,63	964,71	150475	113500
Оболонський	2,83	394,14	26,14	551,94	35387	119011
Печерський	1,58	201,10	18,77	347,02	198504	121810
Подільський	0,68	102,17	21,48	837,53	170201	48648
Святошинський	0,85	491,85	11,14	747,56	222585	30035
Солом'янський	2,93	504,16	21,14	583,37	124344	132.323
Шевченківський	1,41	173,34	23,24	557,08	184118	59374
Разом:	17,13	3671,08	208,94	8046,70	2043391	1024994

Існує кілька можливих причин такої нерівномірності:

- райони з більшими економічними можливостями та попитом зазвичай мають більшу кількість будівельних проектів;

- наявність підтримки чи впливу від політичних осіб або організацій може призводити до нерівномірності в розподілі інвестицій та розвитку в певних районах;

- соціальні чинники, такі як національний склад населення, етнічні групи, рівень доходів та соціальна інфраструктура, можуть впливати на нерівномірну забудову, оскільки деякі райони можуть мати більше соціальної інфраструктури, доступних послуг та кращі умови для проживання, що може зробити їх більш привабливими для забудови;

- географічні та природні обмеження, такі як рельєф місцевості, річки, ліси, заповідники тощо, оскільки деякі райони можуть бути менш доступними або мають обмеження на будівництво через екологічні чи природоохоронні фактори;

- розташування транспортних магістралей, метро, залізниць та іншої інфраструктури може впливати на розподіл забудови, оскільки райони, що мають кращу інфраструктуру та зручний доступ до транспорту, можуть стати привабливішими для забудови.

Оцінка рівня озеленення в місті Києві вказує на позитивний тренд у збільшенні зелених насаджень. Проте, важливо продовжувати звертати увагу на баланс між розвитком та збереженням зелених просторів, забезпеченням рівного доступу до них для всіх мешканців та створення сталих стратегій розвитку міста, що сприятимуть покращенню якості життя та збереженню навколишнього середовища.

3.2. Особливості узгодження землевпорядної та містобудівної документації під час розробки проектів по утриманню зелених насаджень.

Розробка проектів по утриманню зелених насаджень є важливим процесом, який підпорядковується законодавству та нормативним актам, що регулюють діяльність у сфері землеустрою, охорони навколишнього середовища та містобудування, зокрема Земельного кодексу України, Законів України «Про

землеустрій» і «Про Державний земельний кадастр», а також інших нормативно-правових актів, що регулюють землеустрій. Ці законодавчі акти встановлюють правила та процедури розробки проектів землеустрою, відведення земельних ділянок та ведення Державного земельного кадастру. При розробці проектів потрібно також дотримуватися місцевого законодавства та інших нормативно-технічних документів.

Головною метою таких проектів є організація території з урахуванням містобудівних та архітектурних вимог, розміщення будівель, інфраструктури та зон для рекреації.

Розробниками проектів по утриманню зелених насаджень можуть бути фізичні та юридичні особи, які мають відповідні знання і досвід у сфері ландшафтного дизайну, архітектури, ботаніки та інших споріднених галузях.

Розробку проекту з утримання зелених насаджень можна поділити на чотири основні етапи (рис. 3.4).

На підготовчому етапі збирається необхідна інформація, проводиться аналіз даних, визначаються цілі та завдання. Польові роботи включають вимірювання та збір даних на місцевості, що дозволяє отримати точні дані про ділянку землі та її характеристики.

Проектування – це процес розробки концептуальних та технічних рішень щодо розміщення об'єктів на земельній ділянці, створення планів, креслень та документів. У процесі погодження проекту землеустрою проводиться взаємодія з відповідними органами, інституціями та зацікавленими сторонами для забезпечення відповідності проекту вимогам законодавства та нормативних актів.

Етапи розробки проекту землеустрою є взаємопов'язаними і вимагають високого рівня професіоналізму та уважності. Важливо виконувати всі етапи з урахуванням вимог законодавства та нормативних актів, а також взаємодіяти з відповідними органами для отримання необхідних дозволів та погоджень. Враховуючи специфіку кожного проекту та контекст місцевості, необхідно

уважно аналізувати, планувати та координувати всі етапи процесу, щоб досягти ефективного та зручного використання земельних ресурсів і забезпечити сталі розвиток території.

Рис. 3.4. Етапи розробки проекту землеустрою

Технічна документація з землеустрою повинна включати такі елементи:

- пояснювальну записку – документ, який містить опис об'єкта землеустрою, його цілі та обґрунтування, викладення методології і підходів до виконання проекту, а також висновки та рекомендації;
- копію клопотання (заяви) про надання дозволу на розроблення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки – офіційний запит на отримання дозволу для виконання проекту землеустрою;
- рішення місцевої влади щодо надання дозволу на проведення інвентаризації земель комунальної власності (якщо потрібно);
- копії документів, що містять вихідні дані, використовувані під час інвентаризації земель (акти, звіти, плани, розпорядження та інші документи, що містять вихідні дані про земельну ділянку);
- матеріали топографо-геодезичних вишукувань – результати вимірювань та досліджень, які включають картографічні матеріали, координати, висоти, рельєф та іншу геодезичну інформацію, необхідну для розробки проекту;
- переліки земельних ділянок у розрізі за категоріями земель та угіддями – інформація про земельні ділянки, надані у власність або користування, з кадастровими номерами, а також про ділянки без кадастрових номерів, нерозподілені ділянки, земельні частки від відмерлої спадщини та інші земельні об'єкти;
- пропозиції щодо узгодження даних, отриманих під час інвентаризації земель, з інформацією, що міститься у документах, що посвідчують право на земельну ділянку, та Державному земельному кадастрі – це рекомендації щодо вирішення розбіжностей або неузгодженості між даними проекту та іншими документами, що посвідчують право власності на земельну ділянку;
- робочі і зведені інвентаризаційні плани – це графічні плани земельної ділянки, які відображають розміщення меж, рельєф, комунікації, будівлі, обмеження використання землі та іншу важливу інформацію;

- матеріали погодження технічної документації із землеустроєм, встановлені статтею 186 Земельного кодексу України – це документи, що підтверджують погодження проекту з відповідними органами та зацікавленими сторонами.

Якщо проект землеустрою передбачає формування земельної ділянки, до перерахованих елементів додатково включаються:

- відомості про обчислення площі земельної ділянки;
- кадастровий план земельної ділянки;
- перелік обмежень у використанні земельних ділянок;
- акт перенесення в натуру меж охоронних зон, зон санітарної охорони, санітарно-захисних зон і зон особливого режиму використання земель;
- акт приймання-передачі межових знаків на зберігання;
- матеріали перенесення меж земельної ділянки в натуру, документи на об'єкти нерухомого майна, що знаходяться на земельній ділянці;
- топографічний план масштабу 1:500.

Для догляду за зеленими насадженнями державна влада або органи місцевого самоврядування проводять конкурс між спеціальними підприємствами чи організаціями. Той, хто виграє тендер повинен нести відповідальність за належне утримання та своєчасний ремонт об'єктів благоустрою називається балансоутримувачем. Вони самостійно виконувати свої обов'язки або укладати договори з іншими підприємствами, установами та організаціями, щоб залучити додаткові ресурси.

Якщо утримання зелених насаджень здійснюється за рахунок державних коштів, то для розрахунку вартості робіт застосовується наказ «Про затвердження Порядку визначення вартості робіт з утримання зелених насаджень в населених пунктах».

Власники будівель та споруд торговельного, соціально-культурного, спортивного та іншого призначення зобов'язані дбати про належне утримання

наданої їм земельної ділянки та прилеглої території, або брати участь у спільному утриманні об'єкта на умовах договору з балансоутримувачем.

3.3. Планування та просторовий розвиток як інструмент ефективного розміщення зелених насаджень на прикладі міста Києва.

Шевченківський район – це один з районів міста Києва, названий на честь видатного українського поета Тараса Шевченка. Розташований у центральній частині міста і межує з іншими районами міста, такими як Подільський, Голосіївський, Печерський та Солом'янський.

Шевченківський район має багатий культурний і історичний спадок. Серед найвідоміших визначних об'єктів можна виділити Києво-Печерську лавру, Михайлівський золотоверхий монастир, Майдан Незалежності – головний центральний майдан міста, Бессарабський ринок, національний музей Тараса Шевченка та багато інших.

Також одним з відомих сквер у Шевченківському районі є Павлівський садок, який розташований на розі вул. Володимира Винниченка та вул. Павлівської та має кадастровий номер 8000000000:91:187:0012. На прикладі цього об'єкта розглянемо розробку проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки для утримання та обслуговування скверу.

Проекти утримання зелених насаджень підлягає погодженню з органами місцевого самоврядування. Це пов'язано з тим, що вони мають компетенцію і відповідальність за планування і розвиток територій, включаючи зелені зони.

Тож, перш ніж розробляти будь-який проект землеустрою потрібно подати клопотання про надання дозволу на його розробку місцевій державній адміністрації (під час воєнного стану – військова адміністрація). Так, як наша земельна ділянка розташована у Києві, то Київська міська рада надає такий дозвіл. Таке узгодження сприяє забезпеченню збалансованого розвитку зелених зон, врахуванню потреб громади та збереженню природного середовища. Після цього складається завдання на виконання робіт.

Оскільки у нашому випадку було перейменовану вулицю Юрія Коцюбинського на Володимира Винниченка, то до документації із землеустрою потрібно додати рішення Київської міської ради «Про перейменування вулиць, площ, провулок та проспектів у місті Києві» для того, щоб уникнути плутанини чи неправильної інтерпретації даних при подальшому використанні документів.

Завданням Департаменту містобудування та архітектури є регулювання і контроль за розвитком територій, забезпечення гармонійного міського середовища та дотримання вимог містобудівного законодавства.

Витяг з містобудівного кадастру є офіційним документом, що містить інформацію про земельну ділянку. Він складається з графічної частини, що відображає межі та розміщення ділянки, а також з містобудівних обмежень та умов землекористування, які встановлені для даної ділянки (додаток Б). Витяг з кадастру є важливим джерелом інформації для розробки проекту землеустрою, оскільки надає відомості про стан земельної ділянки та містобудівні обмеження, що потрібно враховувати при розробці проекту.

Якщо перелік містобудівних обмежень у використанні земельної ділянки, що має бути врахований при розробці документації із землеустрою та відповідність заявленої ініціативи містобудівній документації або ситуації відповідає законодавству та вимогам, то у висновку зазначають, що заявлена ініціатива відповідає містобудівній документації (додаток Б).

За результатами оцінки та аналізу проектної документації і врахування вимог законодавства складається висновок, за допомогою якого приймаються подальші рішення та можливості реалізації.

Також важливим органом, який слід залучити до розробки проекту землеустрою, є Управління екології та природних ресурсів, який відповідальний за збереження природного середовища, екологічну безпеку та раціональне використання природних ресурсів.

Для розуміння стану рослинності та їх обліку і збереження складається акт обстеження зелених насаджень (додаток Г). Він містить детальний опис зелених

насаджень на конкретній території, включаючи назви та кількість рослин, які розташовані, їх кількість та стан. Враховуються як великі дерева та кущі, так і менші рослини, такі як клумби та газони. Детальний облік рослин допомагає зрозуміти біорізноманіття території, виявити можливі проблеми або необхідність у додатковому догляді.

Під час розробки проекту землеустрою, спеціалісти з екології та природних ресурсів визначають потенційні ризики, які можуть виникнути внаслідок реалізації проекту, та пропонують заходи щодо їх попередження або компенсації. Додатково, можуть встановити обмеження або вимоги щодо використання земельної ділянки з метою збереження природних ресурсів, регулювання водного режиму, охорони біорізноманіття та інших екологічних аспектів (додаток Д).

Відповідно до закону України «Про охорону культурної спадщини», якщо на території, де планується здійснити проект землеустрою, знаходяться об'єкти культурної спадщини, то цей проект повинен бути розглянутий та погоджений з Департаментом охорони культурної спадщини. Департамент повинен провести огляд проекту та його вплив на об'єкти культурної спадщини, врахувати особливості, збереження їх автентичності та цінності, виконання заходів з охорони та реставрації, якщо вони потрібні. Потім надати висновок щодо його відповідності вимогам (додаток Ж).

У разі виявлення невідповідності або потреби в додаткових заходах з охорони культурної спадщини, Департамент охорони культурної спадщини може рекомендувати внесення змін до проекту землеустрою, що мають на меті виправити виявлені недоліки та забезпечити відповідність проекту вимогам охорони культурної спадщини.

Як можна зрозуміти, проекти утримання зелених насаджень, які включають благоустрій, реконструкцію або будь-які зміни у зелених зонах, зазвичай підлягають погодженню з різними органами і установами. Це пов'язано з тим, що такі проекти можуть мати вплив на довкілля, існуючу інфраструктуру,

здоров'я та безпеку громади. Погодження з різними органами та установами дозволяє забезпечити збалансованість і врахування потреб різних зацікавлених сторін.

Залежно від конкретної ситуації та місцевих умов, ці проекти можуть потребувати погодження з такими органами і установами, як департаменти містобудування та архітектури, відділи охорони природи, екологічні установи, департаменти земельних ресурсів, органи місцевого самоврядування та інші.

Важливо враховувати, що різні органи і установи мають різні компетенції та вимоги. Тому під час розроблення проектів утримання зелених насаджень необхідно звертатися до відповідних органів та установ для отримання необхідних дозволів, консультацій та погоджень.

ВИСНОВОК

У даній дипломній роботі було досліджено ефективну територіальну організацію у контексті екополітики та курсу «озеленення» на прикладі міста Києва.

У першому розділі розглянуті аспекти теоретико-методологічних основ ефективної територіальної організації населених пунктів показують важливість правового регулювання, екологічної збалансованості та сталого розвитку у містах. Врахування цих аспектів є необхідним для створення гармонійного та сталого міського середовища. Аналізуючи сучасні європейські тенденції, зокрема програму Green Deal, ми розглядаємо досвід та перспективи розвитку, які можуть бути корисними для впровадження в українських містах.

Цей розділ надає необхідну теоретичну та методологічну базу для подальшого вивчення та розробки ефективних стратегій територіальної організації населених пунктів. Зрозуміння правових аспектів, врахування проблемних питань використання земель та використання сучасних європейських тенденцій є важливими кроками у напрямку покращення розвитку міст та створення сталих, екологічно чистих та зручних для життя середовищ.

У другому розділі досліджено важливі аспекти, пов'язані з політичними та планувальними впливами на зелене зростання міст. Принципи оцінки рівня озеленення території, а також прогнозування та планування збільшення площі зелених насаджень є важливими елементами раціонального землекористування та створення сталого міського середовища. Досліджуючи досягнення України в контексті курсу «Green Deal» та реалізації програми «Зелена країна», ми бачимо потенціал та перспективи для створення екологічно чистих міст в Україні.

Аналізуючи принципи оцінки озеленення та планування збільшення зелених насаджень, ми отримуємо підґрунтя для розробки стратегій та політик, спрямованих на створення сталого міського середовища.

Третій розділ присвячений дослідженню конкретного міського контексту і надає практичні вказівки та рекомендації щодо озеленення та розширення зелених насаджень.

Оцінка рівня озеленення в місті Києві є важливим аспектом, що дозволяє зрозуміти поточний стан та визначити напрямки подальшого розвитку зелених просторів. розглянуті методи та особливості проведення оцінки рівня озеленення населених пунктів, яка є важливим інструментом для визначення стану та ефективного розвитку зелених зон. Для цього використовуються різні методи, зокрема дистанційне зондування та прямий огляд. Врахування особливостей проведення оцінки дозволяє отримати об'єктивні дані та враховувати їх при плануванні та розвитку .

В ході дослідження було проведено аналіз поточного стану рівня озеленення міста Києва та оцінено ефективність проведених екологічних заходів. Було встановлено, що існують позитивні зміни у вигляді збільшення зелених зон, створення нових парків та скверів. Такі заходи сприяють поліпшенню якості повітря, зменшенню шуму, покращенню фізичного та психологічного здоров'я мешканців та забезпечують зручні умови для відпочинку та знижують рівень стресу.

Враховуючи особливості узгодження землевпорядної та містобудівної документації, розробка проектів з утримання зелених насаджень стає ефективним інструментом для забезпечення збереження та розвитку зелених просторів у місті.

Для досягнення ефективної територіальної організації та забезпечення сталого розвитку Києва, рекомендується враховувати наступні аспекти:

- розробка довгострокової стратегії просторового розвитку міста та екологічних зон, включаючи планування нових парків, скверів та бульварів;
- залучення мешканців до процесу планування та прийняття рішень щодо розвитку зелених зон, шляхом проведення громадських слухань та консультацій;

- впровадження сучасних екологічних технологій, таких як енергоефективне освітлення, системи збирання дощової води та розумне управління використанням ресурсів;

- забезпечення постійного моніторингу та оцінки стану озеленення, а також ефективності проведених екологічних заходів для визначення необхідних коректив та покращення стратегій розвитку;

- співпраця з різними зацікавленими сторонами, включаючи місцеві органи самоврядування, екологічні організації, дослідницькі установи та бізнес-сектор, для забезпечення взаємодії та обміну знаннями та ресурсами;

- захищати культурну та історичну спадщину міста, які сприяють формуванню унікальної ідентичності населеного пункту.

Дане дослідження становить лише початок в розумінні важливості ефективної територіальної організації та розвитку зеленого середовища в містах.

Одним з напрямів подальшого дослідження є розширення географічного обсягу дослідження. Порівняння ефективної територіальної організації та розвитку зеленого середовища в інших містах України або навіть в інших країнах дозволить отримати більш повне уявлення про різноманітність підходів та впровадження кращих практик.

Загалом, дослідження підтверджує важливість розвитку екологічно збалансованих зелених зон у містах, зокрема у місті Києві, для покращення якості життя мешканців та створення сталого та приємного середовища для всіх. Результати цієї роботи можуть бути використані в подальших плануваннях та розвитку міських зелених зон з метою досягнення більш екологічно стійкого майбутнього для міста.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Земельний кодекс України : Кодекс України від 25.10.2001 р. № 2768-III : станом на 6 трав. 2023 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2768-14#Text> (дата звернення: 05.06.2023).
2. Про благоустрій населених пунктів : Закон України від 06.09.2005 р. № 2807-IV : станом на 20 серп. 2021 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2807-15#Text> (дата звернення: 05.06.2023).
3. Про деякі заходи щодо збереження та відтворення лісів : Указ Президента України від 07.06.2021 р. № 228/2021. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/228/2021#Text> (дата звернення: 05.06.2023).
4. Про енергетичну ефективність : Закон України від 21.10.2021 р. № 1818-IX : станом на 1 січ. 2023 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1818-20#Text> (дата звернення: 05.06.2023).
5. Про житлово-комунальні послуги : Закон України від 09.11.2017 р. № 2189-VIII : станом на 31 берез. 2023 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2189-19#Text> (дата звернення: 05.06.2023).
6. Про затвердження Порядку визначення вартості робіт з утримання зелених насаджень в населених пунктах : Наказ Держ. ком. України з питань житлово-комун. госп-ва від 10.08.2005 р. № 121 : станом на 1 жовт. 2012 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0958-05#Text> (дата звернення: 05.06.2023).
7. Про затвердження Порядку розроблення, оновлення, внесення змін та затвердження містобудівної документації : Постанова Каб. Міністрів України від 01.09.2021 р. № 926 : станом на 23 листоп. 2022 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/926-2021-п#Text> (дата звернення: 05.06.2023).
8. Про затвердження Правил утримання зелених насаджень у населених пунктах України : Наказ М-ва буд-ва, архітектури та житлово-комун. госп-ва України від 10.04.2006 р. № 105. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0880-06#Text> (дата звернення: 05.06.2023).

9. Про землеустрій : Закон України від 22.05.2003 р. № 858-IV : станом на 18 трав. 2023 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/858-15#Text> (дата звернення: 05.06.2023).
10. Про комерційний облік теплової енергії та водопостачання : Закон України від 22.06.2017 р. № 2119-VIII : станом на 19 серп. 2022 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2119-19#Text> (дата звернення: 05.06.2023).
11. Про основи містобудування : Закон України від 16.11.1992 р. № 2780-XII : станом на 31 берез. 2023 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2780-12#Text> (дата звернення: 05.06.2023).
12. Про особливості здійснення права власності у багатоквартирному будинку : Закон України від 14.05.2015 р. № 417-VIII : станом на 10 черв. 2018 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/417-19#Text> (дата звернення: 05.06.2023).
13. Про охорону земель : Закон України від 19.06.2003 р. № 962-IV : станом на 18 трав. 2023 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/962-15#Text> (дата звернення: 05.06.2023).
14. Про охорону навколишнього природного середовища : Закон України від 25.06.1991 р. № 1264-XII : станом на 19 трав. 2023 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1264-12#Text> (дата звернення: 05.06.2023).
15. Про регулювання містобудівної діяльності : Закон України від 17.02.2011 р. № 3038-VI : станом на 22 трав. 2023 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3038-17#Text> (дата звернення: 05.06.2023).
16. Про Фонд енергоефективності : Закон України від 08.06.2017 р. № 2095-VIII : станом на 3 серп. 2022 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2095-19#Text> (дата звернення: 11.06.2023).
17. Безлюбченко О.С. Планування і благоустрій міст : навч. посібник для студентів усіх форм навчання та слухачів другої вищої освіти за напрямом підготовки 0921 (6.060101) – «Будівництво» / О. С. Безлюбченко, О. В.

Завальний, Т. О. Черносова; Харк. нац. акад. міськ. госп-ва. – Х. : ХНАМГ, 2011. - 191 с.

18. Головне управління статистики у місті Києві. Статистична інформація. URL: <http://kiev.ukrstat.gov.ua/> (дата звернення: 05.06.2023).

19. ДБН 360-92** «Містобудування. Планування і забудова міських і сільських поселень».

20. ДБН Б.2.2-12:2018 «Планування і забудова територій»

21. Економічна правда. Що залишилося від “зеленої” енергетики в Україні. Економічна правда. URL: <https://www.epravda.com.ua/publications/2023/05/24/700431/> (дата звернення: 05.06.2023).

22. Зацерковний В. І. Дистанційне зондування Землі. Фізичні основи : навч. посіб. / В. І. Зацерковний. – Ніжин : НДУ ім. М. Гоголя, 2018. – 380 с. ISBN 978-617-527-174-2

23. Зелена країна. URL: <https://zelenakraina.gov.ua/> (дата звернення: 05.06.2023).

24. Зелене місто. URL: <http://zelenemisto.info/> (дата звернення: 05.06.2023).

25. Кубаха С., Резникова К., Бердніков Є. Розробка комплексних планів. Посібник для громад : посібник. Київ, 2022. 88 с. URL: https://decentralization.gov.ua/uploads/library/file/817/Посібник_для_громад.pdf (дата звернення: 05.06.2023).

26. Кубаха С. Як розробити комплексний план громади. Посібник для громади : посібник. Київ, 2022. 140 с. URL: https://decentralization.gov.ua/uploads/library/file/818/Посібник_для_професіоналів.pdf (дата звернення: 05.06.2023).

27. Київ Цифровий. Київ Цифровий. URL: <https://kyiv.digital/start> (дата звернення: 05.06.2023).

28. Київська міська державна адміністрація. Генеральний план міста Києва на період до 2020 р. URL: <http://kyiv-landuse.com/sites/default/files/%D0%9A%D0%98%D0%95%D0%92%20-%20%D0%93%D0%B5%D0%BD%D0%BF%D0%BB%D0%B0%D0%BD%202020.pdf> (дата звернення: 05.06.2023).
29. Київська міська державна адміністрація. Екологічний паспорт міста Києва за 2021 рік. URL: <https://ecodep.kyivcity.gov.ua/files/2022/12/30/ekopasport2021.pdf> (дата звернення: 05.06.2023).
30. Основні засади впровадження моделі «зеленої» економіки в Україні: навч. посіб. / Т.П. Галушкіна, Л.А. Мусіна, В.Г. Потапенко та ін. ; за наук. ред. Т.П. Галушкіної. – К. : Інститут екологічного управління та збалансованого природокористування, 2017. – 154 с.
31. Проєкт Програми розвитку зелених зон м. Києва | Київзеленбуд. Київзеленбуд. URL: <http://kyivzelenbud.com/news/proyek-programy-rozvytku-zelenyh-zon-m-kyyeva/> (дата звернення: 05.06.2023).
32. Ткаченко Т. М. Зелені конструкції як ефективний спосіб стабілізації та поліпшення стану довкілля урбоценозів (на прикладі Солом'янського району м. Києва) / Т. М. Ткаченко, Д. В. Гулей // Екологічна безпека та збалансоване ресурсокористування. - 2018. - № 1. - С. 46-56. - URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/ebzp_2018_1_8 (дата звернення: 05.06.2023).
33. Черноносова Т. О. Міське зелене будівництво : конспект лекцій для студентів денної, заочної, прискореної форм навчання, слухачів другої вищої освіти спеціальності 192 – Будівництво та цивільна інженерія фахового спрямування «Міське будівництво та господарство» / Т. О. Черноносова ; Харків. нац. ун-т міськ. госп-ва ім. О. М. Бекетова, 2018. – 68 с.
34. About green roofs – green roofs for healthy cities. Green Roofs for Healthy Cities. URL: <https://greenroofs.org/about-green-roofs> (date of access: 05.06.2023).

35. A European Green Deal. European Commission. URL: https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/priorities-2019-2024/european-green-deal_en (date of access: 05.06.2023).
36. Huete A., Justice C., van Leeuwen W. MODIS VEGETATION INDEX (MOD13). Algorithm theoretical basis document / NASA, MODIS-WEB// Version 3, 1999 URL: http://modis.gsfc.nasa.gov/data/atbd/atbd_mod13.pdf (date of access: 05.06.2023).
37. Investigating anthropogenically transformed landscapes with remote sensing / V. Belenok et al. Remote Sensing Applications: Society and Environment. 2021. Vol. 24. P. 100635.
38. Nazarenko V. Determining economic aspect of contemporary urbanization: the case of Kyiv. Zemleustrij, kadastr i monitoring zemel'. 2019. No. 3. URL: <https://doi.org/10.31548/zemleustriy2019.03.08> (date of access: 05.06.2023).
39. Ukraine Recovery Conference 2022. Ukraine Recovery Conference 2023. URL: <https://ua.urc-international.com/ukraine-recovery-conference-2022-mizhnarodna-konferenciya-z-pitan-vidnovlennya-ukrayini> (date of access: 05.06.2023).
40. What are the benefits of green spaces in our cities?. Tomorrow.City - The biggest platform about urban innovation. URL: <https://tomorrow.city/a/benefits-of-green-spaces-in-cities> (date of access: 05.06.2023).

ДОДАТКИ

Додаток А

Додаток 1.7

до рішення Київської міської ради
від 18.09.2014 № 168/168

План-схема

до дозволу на розроблення проекту землеустрою

клопотання

- від 07.04.2014 № К-22613

код земельної ділянки

- 91:187:049к

юрідична/фізична особа

- Кошувальне підприємство по утриманню зелених насаджень
Шевченківського району м.Києва

адреса земельної ділянки

- м. Київ, р-н Шевченківський, ріг вул.Ю.Коцюбинського та вул.Павлівської

вид землекористування

- постійне користування

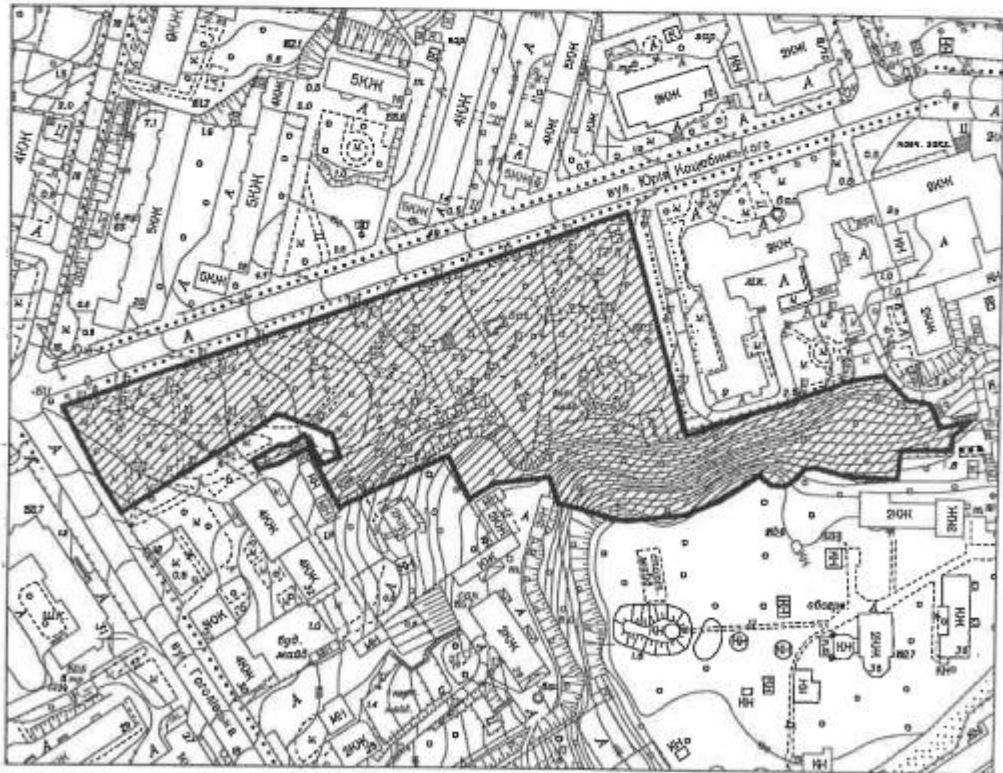
цільове призначення

- для утримання та обслуговування скверу на розі вул. Юрія
Коцюбинського та вул. Павлівської

земельної ділянки

орієнтовний розмір

- 2,05 га

Заступник міського голови -
секретар Київради

Резніков О.Ю.

Додаток Д

Витяг з містобудівного кадастру

41

**МІАС ЗМД
Містобудівний
Кадастр Києва**

**ВИКОНАВЧИЙ ОРГАН КИЇВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ
(КИЇВСЬКА МІСЬКА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ)
ДЕПАРТАМЕНТ МІСТОБУДУВАННЯ ТА АРХІТЕКТУРИ**
 01001, м. Київ, вул. Хрещатик, 32, тел.: (044) 234 80 04, тел./факс: (044) 278 20 66, <http://mkk.kga.gov.ua>

СЛУЖБА МІСТОБУДІВНОГО КАДАСТРУ

ВИТЯГ

щодо чинних містобудівних регламентів та інших умов впровадження містобудівної діяльності, містобудівних умов та обмежень щодо певної території, а також наявних вимог та обмежень щодо використання земельних ділянок і розташованих на них об'єктів нерухомості, в т. ч. викопіювання із містобудівної документації (офіційні відомості)

Об'єкт	Земельна ділянка на розі вул. Ю. Коцюбинського та вул. Павлівської у Шевченківському районі м. Києва
Замовник	КП УЗН Шевченківського району
№ Замовлення	0006425
Виконавець	Єфремова О.Г.
	від 04.12.2013
	Вавриш А.В.
	Начальник
	м. Київ

м2 Київгородархітектура №21133/01/2112-03-13 від 10.12.2013

арк. 1

СХЕМА РОЗТАШУВАННЯ ОБ'ЄКТУ В СИСТЕМІ СУМІЖНИХ ТЕРИТОРІЙ М. КИЄВА

Шевченківський район М 1:10 000

Умовні позначення

- Орієнтовні межі земельної ділянки
- Межі планувальних зон

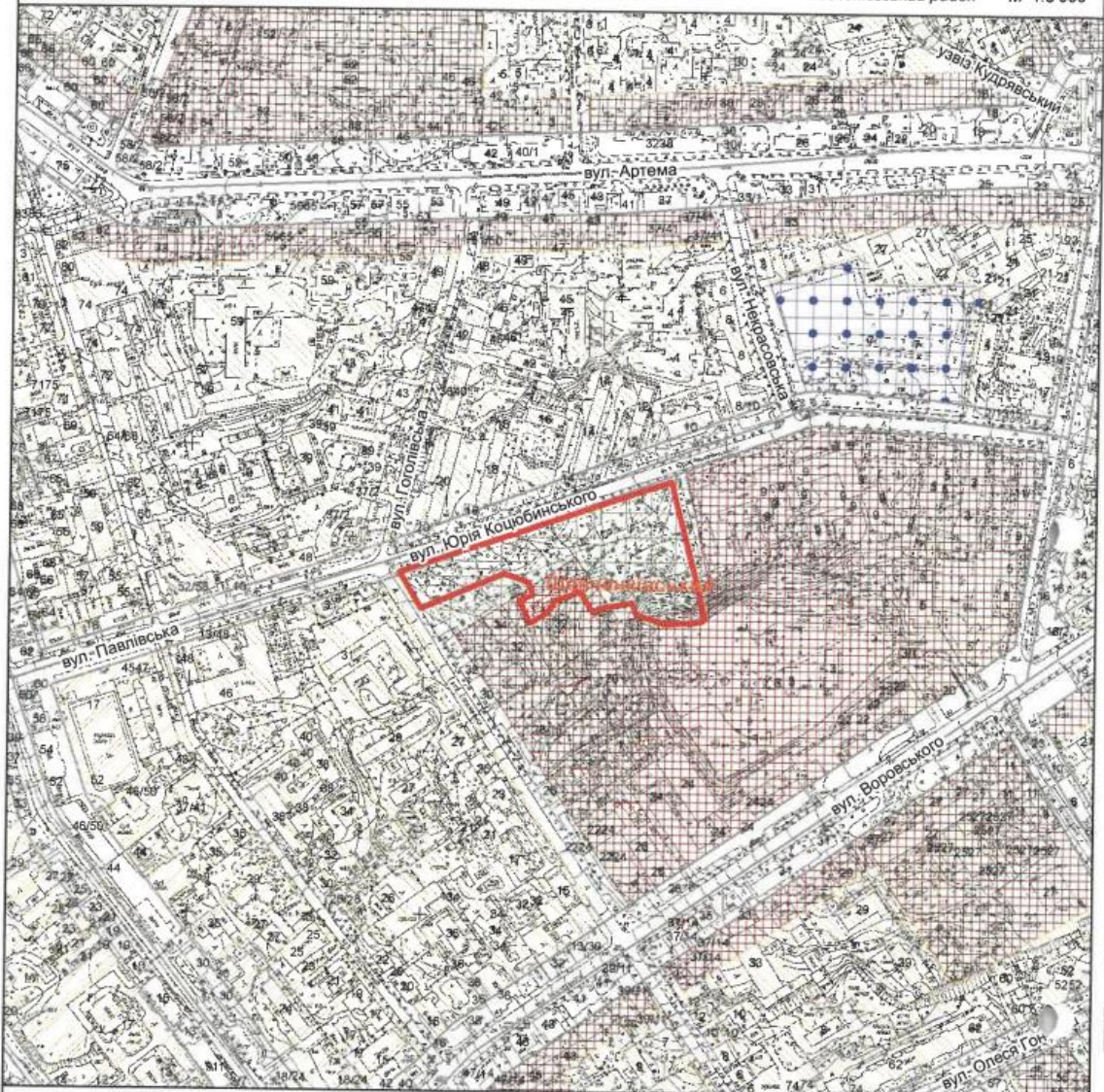

Служба містобудівного Кадастру
Замовник: КП УЗН Шевченківського району
Замовлення № 0006425

04.12.2013

ФРАГМЕНТ ГЕНЕРАЛЬНОГО ПЛАНУ м. КИЄВА НА ПЕРІОД ДО 2020 РОКУ
ТА ЙОГО ПРИМІСЬКОЇ ЗОНИ

Шевченківський район М 1:5 000

Умовні позначення

- Орієнтовні межі земельної ділянки
- Вулиці і дороги
- Функціональні зони**
- Території житлової забудови багатоповерхової (існуючі)
- Території житлової середньо- та малоповерхової забудови (існуючі)
- Території громадських будівель та споруд (існуючі)
- Території комунально-складські (існуючі)
- Території зелених насаджень загального користування (існуючі)

Служба містобудівного Кадастру
Замовник: КП УЗН Шевченківського району

Замовлення № 0006425

04.12.2013

2

ФРАГМЕНТ СХЕМИ ЗОН ОХОРОНИ ПАМ'ЯТОК, ТЕРИТОРІЙ ЗАПОВІДНИКІВ ТА ІСТОРИЧНИХ АРЕАЛІВ

Шевченківський район М 1:2 000

Межі та режими використання територій пам'яток, заповідників, зон охорони пам'яток та історичних ареалів м. Києва затверджено наказом Міністерства культури України від 21.10.2011 №912/0/16-11

Орієнтовні межі земельної ділянки	Архітектури нововиявлені	Території охоронних зон
Будівлі, які мають історико-культурну цінність	Межі історичного ареалу	Території пам'яток
Пам'ятки	Зона регулювання забудови 3 категорії	
Історії місцеві	Зона регулювання забудови 2 категорії	
Архітектури місцеві		

Служба містобудівного Кадастру
Замовник: КП УЗН Шевченківського району

Замовлення № 0006425

04.12.2013

3

ФРАГМЕНТ СХЕМИ ПЛАНУВАЛЬНИХ ОБМЕЖЕНЬ

Шевченківський район М 1:2 000

Умовні позначення

- Орієнтовні межі земельної ділянки
- зона акустичного впливу аеропорту 75дБа

 Забруднення 1Кюрі ґрунтів цезієм - 137

Служба містобудівного Кадастру
Замовник: КП УЗН Шевченківського району

Замовлення № 0006425

04.12.2013

4

Містобудівна характеристика земельної ділянки:

- відповідно до Генерального плану міста, затвердженого рішенням Київради від 28.03.02 № 370/1804, територія за функціональним призначенням належить до території зелених насаджень загального користування;

Містобудівні обмеження та умови землекористування:

Не допускається розміщення будинків, споруд і комунікацій:

а) на землях заповідників, заказників, природних національних парків, ботанічних садів, дендрологічних парків і водоохоронних зон;

б) на землях зелених зон міст, включаючи землі міських лісів, якщо об'єкти, які проєктуються, не призначені для відпочинку, спорту або обслуговування приміського лісового господарства;

в) у зонах охорони гідрометеорологічних станцій;

г) у першій зоні санітарної охорони джерел водопостачання і майданчиків водопровідних споруд, якщо об'єкти, які проєктуються, не пов'язані з експлуатацією джерел;

д) у першій зоні округу санітарної охорони курортів, якщо об'єкти, які проєктуються, не пов'язані з експлуатацією природних лікувальних засобів курортів;

е) у другій зоні округу санітарної охорони курортів допускається розміщувати об'єкти, пов'язані з експлуатацією, розвитком і благоустроєм курортів, а також об'єкти обслуговування населення курортів, якщо вони не викликають забруднення атмосфери, ґрунту і вод, перевищення нормативних рівнів шуму і напруги електромагнітного поля. У третій зоні округу санітарної охорони курортів допускається розміщення об'єктів, які негативно не впливають на природні лікувальні засоби і санітарний стан курорту.

- Ліси зелених зон міст, міські та курортні ліси, які відносяться до лісів 1 групи, повинні бути використані у рекреаційних, санітарно-гігієнічних і оздоровчих цілях. У заболочених лісах на території поселень треба передбачати гідролісомеліоративні заходи відповідно до нормативів.

- Вилучення земельних ділянок, зайнятих багаторічними насадженнями для несільськогосподарських потреб, земель рекреаційного призначення, заказників, курортів, а також лісів з особливим режимом лісокористування

(лісопарки, міські ліси, лісопаркові частини зелених зон населених пунктів, протиерозійні ліси і водоохоронні насадження) для цілей, не пов'язаних з веденням лісового господарства, допускається, як виняток, за рішенням Кабінету Міністрів України. При цьому вилучення земель сільськогосподарського призначення та лісових угідь здійснюється у встановленому порядку при обов'язковій умові відшкодування забудовником збитків і втрат, пов'язаних з вилученням. Вилучення під забудову земель Держлісфонду (перехід лісових площ у нелісові) допускається як виняток і тільки у встановленому законом порядку. Розміщення забудови на землях Держлісфонду треба проводити на ділянках, не вкритих лісом або зайнятих чагарником і малоцінними насадженнями;

- згідно ст.5 Закону України "Про основи містобудування" урахувати законні інтереси та вимоги власників або користувачів земельних ділянок та будівель, що оточують місце будівництва;
- земельну ділянку надати поза межами червоних ліній вулиць;
- створити та забезпечити умови вільного доступу для прокладання нових, реконструкції та експлуатації існуючих інженерних мереж та споруд, що знаходяться в межах зазначеної території;
- привести земельну ділянку (будівлі, споруди) у відповідність до нормативів та вимог чинного законодавства;
- забезпечити влаштування під'їзду до земельної ділянки в параметрах згідно ДБН 360-92**;
- забезпечити виконання вимог земельного сервітуту з забезпеченням інженерно-транспортного обслуговування забудови кварталу, відповідно до глави 16 Земельного кодексу України;

Лист-погодження з Департаментом містобудування та архітектури

№ _____

**Комунальне підприємство по
утриманню зелених насаджень
Шевченківського району м. Києва**
01030 м. Київ, вул. Пирогова, буд. 4/26

*Перелік містобудівних обмежень у
використанні земельної ділянки, що
мають бути враховані при розробці
документації із землеустрою та
відповідність заявленої ініціативи
містобудівній документації або
ситуації*

*Заявлена ініціатива:
Адреса об'єкта:*

**Для утримання та обслуговування скверу
На розі вул. Юрія Коцюбинського та вул. Павлівської
Шевченківський район м. Києва**

Замовник:

**Комунальне підприємство по утриманню зелених насаджень
Шевченківського району м. Києва**

Адреса замовника:

01030 м. Київ, вул. Пирогова, буд. 4/26

*Площа земельної ділянки
(орієнтовна):*

2,05 га

Містобудівна характеристика земельної ділянки:

– відповідно до Генерального плану міста, затвердженого рішенням Київради від 28.03.02 № 370/1804, земельна ділянка за функціональним призначенням належить до території зелених насаджень загального користування та частково вулиці і дороги (в межах червоних ліній). «Павлівський сквер» - пам'ятка садово-паркового мистецтва

Містобудівні обмеження та умови землекористування, які мають бути визначені для даної земельної ділянки в проекті землеустрою згідно з чинним містобудівним законодавством, відповідними нормами та правилами:

- питання майново-правового характеру вирішити в установленому законодавством порядку;
- згідно ст.5 Закону України "Про основи містобудування" урахувати законні інтереси та вимоги власників або користувачів земельних ділянок та будівель, що оточують місце будівництва;
- забезпечити влаштування під'їзду до земельної ділянки та суміжних земельних ділянок в параметрах згідно ДБН 360-92**;

Департамент містобудування і архітектури
завонової служби КМР (КСМДА)

№ 10828/0.012 19-1" від 06.12.2017"

Кадастр: № 17-2396-К

Інформація за тел: 278-16-83
Вхідний ДМА: № 10941/09-1-17
Справа: № 17-2338-В

97

– забезпечити виконання вимог земельного сервітуту з забезпеченням інженерно-транспортного обслуговування забудови кварталу, відповідно до глави 16 Земельного кодексу України;

– створити та забезпечити умови вільного доступу для прокладання нових, реконструкції та експлуатації існуючих інженерних мереж та споруд, що знаходяться в межах зазначеної території;

– надати земельну ділянку в межах, визначених відповідно до чинного законодавства;

– земельну ділянку в межах червоних ліній використовувати згідно ст. 18 Закону України «Про автомобільні дороги» без права розміщення будь-яких об'єктів, будівель, споруд або їх частин.

Висновок:

З урахуванням зазначених вимог, заявлена ініціатива відповідає містобудівній документації.

Примітки:

При невиконанні вище зазначених умов, чинність даного листа (висновку) втрачає свою дію, при цьому усі витрати пов'язані з виконанням робіт по оформленню матеріалів відведення земельної ділянки належать до комерційного ризику замовника. Питання визначення замовника-збудовника не входить до компетенції Департаменту містобудування та архітектури. Питання прийняття рішення про передачу конкретної земельної ділянки та термін землекористування належить до компетенції Київської міської ради.

Додаток: схема місця розташування земельної ділянки на звороті аркуша.

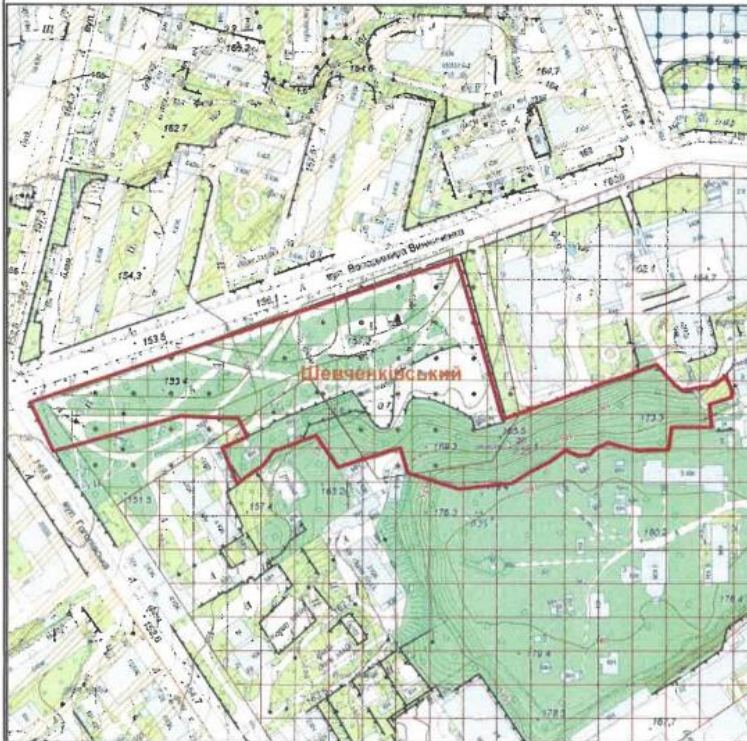
Заступник директора

В. Антоненко

ФРАГМЕНТ ГЕНЕРАЛЬНОГО ПЛАНУ м. КИЄВА НА ПЕРІОД ДО 2020 РОКУ
ТА ЙОГО ПРИМІСЬКОЇ ЗОНИ

М 1:3 000

Умовні позначення

 Орієнтовні межі земельної ділянки

Функціональні зони

- Території громадських будівель та споруд (існуючі)
- Території житлової середньо- та малоповерхової забудови (існуючі)
- Території зелених насаджень загального користування (існуючі)
- Території комунально-складські (існуючі)

ФРАГМЕНТ ОРТОФОТО ПЛАНУ м. КИЄВА 2013 РОКУ
ТА ЙОГО ПРИМІСЬКОЇ ЗОНИ

М 1:3 000

Умовні позначення

 Орієнтовні межі земельної ділянки

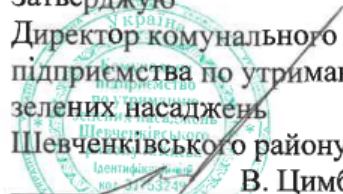

Служба містобудівного Кадастру
Замовник: КП "Київський міський центр земельного кадастру та приватизації землі"

Реєстраційний № 10941/0/9-1-17

Акт обстеження зелених насаджень

Затверджую
Директор комунального
підприємства по утриманню
зелених насаджень
Шевченківського району м.Києва
В. Цимбалюк

АКТ

обстеження зелених насаджень

Комісією призначеною згідно наказу комунального підприємства по утриманню зелених насаджень Шевченківського району м.Києва № 4 від 02.01.2018 р. „Щодо утворення постійно діючої комісії зі списання та переміщення основних засобів”

Голова комісії: Заступник директора з економічних питань – Круть С.О.

Члени комісії: Головний бухгалтер підприємства – Шатило А.М.;
Головний інженер підприємства – Здольник М.В.;
Головний агроном підприємства – Алексійчук Ю.А.;
Керуючий відділення № 2 – Мельник В.В.;
Майстер ділянки № 4 – Мороз І.В.

проведено обстеження зелених насаджень на території скверу на розі вул. В.Винниченка та Павлівської у Шевченківському районі м.Києва.

Обстеження зелених насаджень проводиться з метою обліку та збереження зелених насаджень.

Таблиця 1

№ з/п	Назва зелених насаджень	Одиниця виміру	Кількість
1.	Гірकोкаштан звичайний	шт.	81
2.	Береза повисла	шт.	7
3.	Клен гостролистий	шт.	27
4.	Дуб звичайний	шт.	5
5.	Клен явір	шт.	2
6.	Клен сріблястий	шт.	3
7.	Липа дрібнолиста	шт.	32
8.	Груша	шт.	1
9.	Шовковиця	шт.	2
10.	Слива	шт.	4
11.	Акація біла	шт.	34
12.	Ялина звичайна	шт.	3
13.	Горобина звичайна	шт.	3
14.	Тополя канадська	шт.	3
15.	Ясен звичайний	шт.	8
16.	Клен ясенелистий	шт.	28
17.	Вишня	шт.	1
18.	Тополя пірамідальна	шт.	4
19.	Вяз гадкий	шт.	7
20.	Глід	шт.	11
21.	Бирючина звичайна	шт.	43
22.	Пухироплідник калинолистий	шт.	26
23.	Спірея	шт.	24
24.	Бузок	шт.	37
25.	Чубушник	шт.	34
26.	Форзиція європейська	шт.	17
27.	Квітники з однорічних квітів	кв.м.	120
28.	Газон звичайний	кв.м.	11302

Голова комісії:
Заступник директора
з економічних питань

Круть С.О.

Члени комісії:
Головний бухгалтер
підприємства

Шатило А.М.

Головний інженер підприємства

Здольник М.В.

Головний агроном підприємств

Алексійчук Ю.А.

Керуючий відділення № 2

Мельник В.В.

Майстер ділянки № 4

Мороз І.В.

Лист-погодження з Управлінням екології та природних ресурсів

ВИКОНАВЧИЙ ОРГАН КИЇВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ
(КИЇВСЬКА МІСЬКА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ)
УПРАВЛІННЯ ЕКОЛОГІЇ ТА ПРИРОДНИХ РЕСУРСІВ

вул. Турівська, 28, м. Київ, 04080, тел./факс (044) 425-41-94, e-mail:ecodep@kmda.gov.ua Код ЄДРПОУ 41819431

020818 № 020818/18
на № _____ від _____

КП «Київський міський центр
земельного кадастру та приватизації
землі»
вул. Хрещатик, 32-а, м. Київ, 01601

Управлінням екології та природних ресурсів виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) розглянуто звернення КП «Київський міський центр земельного кадастру та приватизації землі», яке надійшло через Департамент (Центр) надання адміністративних послуг від 19.07.2018 № 50005-003070796-148-04 стосовно погодження проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки комунальному підприємству по утриманню зелених насаджень Шевченківського району м. Києва для утримання та обслуговування скверу на розі вул. Володимира Винниченка та вул. Павлівської у Шевченківському районі м. Києва.

Підстави для розробки проекту землеустрою: рішення Київської міської ради від 18.09.2014 № 168/168 «Про надання дозволу на розроблення проектів землеустрою щодо відведення земельних ділянок комунальному підприємству по утриманню зелених насаджень Шевченківського району м. Києва для утримання та обслуговування озелених територій загального користування у Шевченківському районі м. Києва».

Загальна площа: 2,0250 га.

Цільове призначення земельної ділянки:

Для утримання та обслуговування скверу.

Використання земельної ділянки в минулому: на земельній ділянці розташований дитячий майданчик, капітальна споруда (будинок садівника), ділянка озеленена.

Землекористувачі (власники) земельної ділянки, яка надається (вилучається, викупляється): Відповідно до даних державної статистичної звітності про наявність земель та розподіл їх за власниками земель, землекористувачами, угіддями, вказана ділянка обліковується: «Землі, не надані у власність або постійне користування в межах населених пунктів».

Умови користування: постійне користування.

Складання проекту землеустрою проводиться з урахуванням: витягу з бази даних міського земельного кадастру станом на 30.11.2017, довідки з державної статистичної звітності про наявність земель та розподіл їх за власниками земель, землекористувачами, угіддями Головного управління Держгеокадастру у м. Києві від 04.06.2018 № 97-26-0.22-1546/35-18 та витягу з містобудівного кадастру.

Характеристика земельної ділянки:

- наявність зелених насаджень: зелені насадження представлені переважно деревами листяних порід.

- **об'єкти природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення:** Відповідно до Програми розвитку зеленої зони м. Києва до 2010 року та концепції формування зелених насаджень в центральній частині міста затвердженої рішенням Київської міської ради від 19.07.05 № 806/3381 (чинність продовжено рішенням Київської міської ради від 05.07.2016 № 572/572) земельна ділянка розташована в межах озелених територій загального користування м. Києва (сквер «На розі вул. Ю. Коцюбинського і Павлівської»).

- **водні об'єкти та їх водоохоронні зони та прибережні захисні смуги заплав малих річок:** відсутні.

- **інші особливо цінні землі та встановлені обмеження:**

- частина ділянки площею 0,2448 га знаходиться в охоронній зоні навколо інженерних комунікацій (дренаж);

- частина ділянки площею 0,0365 га знаходиться в охоронній зоні навколо інженерних комунікацій (дошова каналізація);

- частини ділянки площею 0,0210 га та 0,2538 га знаходяться в охоронній зоні навколо (вздовж) об'єкта транспорту (газопровід середнього тиску);

- частина ділянки площею 0,0187 га знаходиться в охоронній зоні навколо (вздовж) об'єкта зв'язку;

- частини ділянки 0,0032 га, 0,0405 га, 0,0055 га, 0,1287 га знаходяться в охоронній зоні навколо (вздовж) об'єкта енергетичної системи;

- територія ділянки знаходиться в зоні особливого режиму забудови (історичний ареал);

- територія ділянки знаходиться в зоні особливого режиму забудови (зона регулювання забудови другої категорії);

- територія ділянки знаходиться в охоронній зоні навколо об'єкта культурної спадщини (пам'ятка місцевого значення «Обсерваторна гірка»).

- **наявність порушень земель, які потребують рекультивації:** відсутні.

- **наявність деградованих, техногенно-забруднених та малопродуктивних земель, які потребують консервації:** відсутні.

Інші природоохоронні вимоги:

- дотримуватись умов статті 96 Земельного кодексу України щодо обов'язків землекористувача;

- у встановленому порядку отримати акт обстеження зелених насаджень, що підлягають видаленню;

- внести зміни до Програми комплексного розвитку зеленої зони м. Києва до 2010 року та концепції формування зелених насаджень в центральній частині міста, затвердженої рішенням Київської міської ради від 19.07.2005 №806/3381;

- територію використовувати без зміни цільового призначення.

При невиконанні одного з пунктів вище зазначених умов лист втрачає свою чинність, при цьому усі витрати пов'язані з виконанням робіт по оформленню матеріалів відведення земельної ділянки належать до комерційного ризику Замовника.

Виходячи з наведеного, Управління екології та природних ресурсів виконавчого органу Київради (Київської міської державної адміністрації) **погоджує проект** землеустрою щодо відведення земельної ділянки комунальному підприємству по утриманню зелених насаджень Шевченківського району м. Києва для утримання та обслуговування скверу на розі вул. Володимира Винниченка та вул. Павлівської у Шевченківському районі м. Києва.

Остаточне рішення щодо розміщення та будівництва об'єктів на території міста відповідно до ст.ст. 93, 122, 123, 124 Земельного кодексу України приймається Київською міською радою.

Начальник

А. Мальований

Лист-погодження з Департаментом культурної спадщини

ВИКОНАВЧИЙ ОРГАН КИЇВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ
(КИЇВСЬКА МІСЬКА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ)

ДЕПАРТАМЕНТ ОХОРОНИ КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ

вул. Спаська, 12, м. Київ, 04070, тел.: (044) 425-30-25
Код ЄДРПОУ 42475311

05.11.2018 № *066-314*
На № 50030-003291668-818-05 від 09.10.2018

КП «Київський міський центр
земельного кадастру та приватизації
землі»

Департамент охорони культурної спадщини виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) розглянув питання стосовно погодження проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки комунальному підприємству по утриманню зелених насаджень Шевченківського району м. Києва для утримання та обслуговування скверу на розі вул. Володимира Винниченка та вул. Павлівської у Шевченківському районі м. Києва, і діючи в межах повноважень повідомляє.

Земельна ділянка розташовується у Центральному історичному ареалі міста Києва, в зоні регулювання забудови другої категорії (відповідно до діючого Генерального плану міста Києва та проекту планування його приміської зони на період до 2020 року, затвердженого рішенням Київради від 28.03.2002 № 370/1804; розпорядження Київської міської державної адміністрації від 17.05.2002 № 979 «Про внесення змін та доповнень до рішення виконкому Київської міської Ради народних депутатів від 16.07.1979 № 920 «Про уточнення меж історико-культурних заповідників і зон охорони пам'яток історії та культури в м. Києві»), на території комплексної пам'ятки місцевого значення «Визначне місце «Обсерваторна гірка» (наказ Міністерства культури і туризму України від 16.06.2007 № 662/0/16-07), охоронний № 434-кв, частково на території пам'ятки археології місцевого значення - Культурний шар Копирева кінця, XI-XIII ст. (рішення виконавчого комітету Київської міськради народних депутатів від 27.01.1970 № 159, рішення виконавчого комітету Київської міськради народних депутатів від 17.11.1987 № 1112).

Враховуючи археологічний пам'яткоохоронний статус території, зазначена земельна ділянка потребує додаткового дослідження на предмет виявлення об'єктів культурної спадщини.

Сквер «Павловський» наказом Головного управління охорони культурної спадщини від 10.06.2011 № 10/34-11 занесений до переліку щойно виявлених об'єктів культурної спадщини, як пам'ятка садово-паркового мистецтва.

Територія комплексної пам'ятки місцевого значення «Визначне місце «Обсерваторна гірка» на якій розташований сквер відповідно до ст. 53 Земельного кодексу України та ст. 34 Закону України «Про охорону культурної спадщини» відноситься до територіальної зони категорії земель

історико-культурного призначення та відповідно до ст. 150 Земельного кодексу України відноситься до особливо цінних земель.

Відповідно до ст. 34 Закону України «Про охорону культурної спадщини» землі, на яких розташовані пам'ятки, історико-культурні заповідники, історико-культурні заповідні території, охоронювані археологічні території, належать до земель історико-культурного призначення, включаються до державних земельних кадастрів, планів землекористування, проектів землеустрою, іншої проектно-планувальної та містобудівної документації.

Належність вказаної земельної ділянки до категорії земель історико-культурного призначення має бути встановлена відповідно до вимог статей 19, 20, 53 та 150 Земельного кодексу України.

З огляду на викладене, Департамент охорони культурної спадщини, діючи в межах повноважень, з урахуванням вимог Закону України «Про охорону культурної спадщини», Земельного Кодексу України (ст. 186¹), погоджує проект землеустрою щодо відведення земельної ділянки комунальному підприємству по утриманню зелених насаджень Шевченківського району м. Києва для утримання та обслуговування скверу на розі вул. Володимира Винниченка та вул. Павлівської у Шевченківському районі м. Києва.

Дане погодження проекту землеустрою не дає права на проведення будь-яких земельних робіт (в т.ч. робіт по встановленню огорожі, прокладанню інженерних мереж та благоустрою території) без отримання відповідного дозволу у центральному органі виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини – Міністерстві культури України.

Додатково інформуємо, що висновок наданий Департаментом охорони культурної спадщини дійсний протягом реалізації заходів, передбачених проектом землеустрою щодо відведення земельної ділянки.

Директор

Олександр НИКОРЯК